

Bli medlem og motta avis seks ganger i året! Ring/ SMS 45 24 45 98 nå!

Norge og Israel står overfor samme fiender. Side 14-15.

De vil ta jødenes lille stykke

Palestinerne krever ikke bare en egen stat på Vestbredden og Gaza. De krever å få flytte millioner av palestinere inn i selve staten Israel, **slik at verdens eneste jødiske stat vil forsvinne og få arabisk flertall.** Diskriminering og religiøs intoleranse vil på ny legge seg som et lokk over jødene, og de vil være uten en eneste nødhavn i verden. Det er tragisk at sterke krefter i Norge gir sin støtte til dette. SIDE 10 og 11

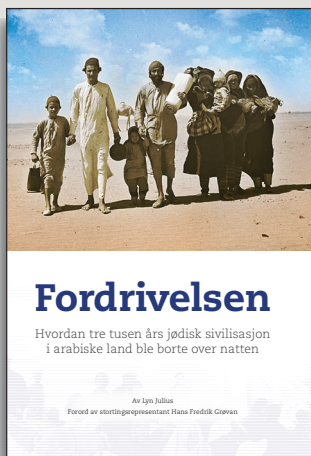
Kom til møter i Alta og Hammerfest. SIDE 21

Bestill MIFFs bøker nå!

Tlf. 45 24 45 98
eller post@miff.no.

Forsendelse 50,-

Bestill to bøker
og få **gratis**
forsendelse.

Fordrivelsen

Den britiske journalisten Lyn Julius beskriver hvordan mer enn 99 prosent av den jødiske befolkningen er blitt jaget og presset ut av den arabiske verden. «Uten kjennskap til denne historien er det umulig å forstå Israels situasjon og hvordan israelske ledere og befolkning tenker og hvorfor de handler slik de gjør,» skriver stortingsrepresentant Hans Fredrik Grøvan. 348,-

Israel under lupen

Olav Vidar Landsverk korrigerer arabisk propaganda i en unik, spennende og lærerik reise fra britisk mandattid til i dag. Nå kun 149,- (før 298,-)

Voldtekten av Palestina

Britene motarbeidet intenst hva de selv hadde lovet, og Folkeforbundet hadde gitt dem i oppdrag å realisere – opprettelsen av et nasjonalt hjem for det jødiske folket i Palestina. 348,-

Hvorfor Israel?

Alternativene til en jødisk stat har vist seg å være katastrofale for det jødiske folk. Denne boken fra 2016 gir svar på en rekke av de mest vanlige anklagene mot Israel. Skrevet av Odd Myrland og Conrad Myrland. 298,-

Ta jøden!

Boken ble bestselger i Israel og utropt til en «litterær sensasjon» av den venstreorienterte avisen *Ha'aretz*. Boken beskriver opplevelsene til gonzo-journalisten Tuvia Tenenbom på en syv måneders reise i Israel og på Vestbredden. 298,-

«Det arabiske hjemland»
12.101.563
kvadratkilometer

Arealet til 17 arabiske stater, alle medlemmer i Den arabiske liga.
«Det palestinske folk er en integrert del av den arabiske nasjon,» skriver PLO i sitt charter.

Før 1948 utgjorde jødene en minoritet på opp mot 2 % i arabiske land. Nesten alle jødene ble jaget ut. De fleste fant nødhavn i Israel, som i areal er 0,18 % av arealet til arabiske land. Dette stykket nekter jødene å miste.

Israel
22.072 kvadratkilometer

Israel i forhold til arabiske land

Det israelske kakestykket på forsiden er alt for stort. Kakediagrammet til venstre gir et mer riktig forhold mellom arealet til staten Israel og arealet til 17 arabiske stater. I løpet av de siste 65 årene er jødene jaget fra 99,82 prosent av det arabiske området, fra områder hvor jøder hadde bodd i over to tusen år. Les mer på side 9.

Seks fylker i Norge er hver for seg større enn Israel: Finnmark, Nordland, Hedmark, Troms, Oppland og Nord-Trøndelag. Antisemitter av alle slag synes at dette vesle området er alt for mye for jødene.

Grunnlaget for Israel

Etter flere hundre år som minoritet i Europa og arabiske land, blir jødene fortsatt behandlet som fremmede. Det sier alt om behovet for en jødisk stat.

Motstandere av staten Israel framstiller ofte virkeligheten slik: «Jødene har tatt seg til rette i Palestina basert på gamle bibelhistorier som ingen tror på lenger. Jødene kan ikke komme og kreve et område fordi deres forfedre bodde der en kort periode for lenge siden. Da måtte jo araberne kunne kreve Spania og Portugal, italienerne kreve å gjenopprette romerriket osv.»

Vi kan innrømme at jødene ikke hadde stått særlig sterkt saklig sett om de *bare* hadde basert sine krav på at jøder bodde i området for lenge siden. Men så er det også *andre grunner* som er de *viktigste*.

Behandlet som fremmede

I mange land har jødene vært og blir fremdeles behandlet som *fremmede*. Alle de land, folk og individer som har behandlet sine innfødte jøder slik, har med det i virkeligheten anerkjent at jødene har rett til et eget land. For alle fredelige, lovlige mennesker har rett til å ha et sted hvor de blir behandlet som

Jøder jubler for FNs delingsforslag i november 1947. Forslaget ble avvist av lokale arabere og arabiske naboland. (Foto: GPO)

fullverdige innbyggere. Gjennom århundrene i utlendighet har jødene forsøkt alle alternativer, fra full isolasjon i påtvunget eller frivillig ghetto til full integrering og assimilering. Diskri-

mineringen fortsatte likevel. Jødene ble holdt utenfor det gode selskap.

Grunnlaget for stat

Det viktigste grunnlaget for den

jødiske staten i Israel er derfor ikke at jødene bodde der for lenge siden. Det er at de er blitt behandlet som fremmede, og utsatt for diskriminering og forfølgelse. Behandlingen hadde skapt et århundregammelt, verkende sår som bare kunne leges ved at jødene fikk en egen stat.

Det er rimelig at denne staten ligger i et område som tidligere hadde arabisk flertall. Nesten alle jødene som bodde i det arabiske området, har flyktet - de aller fleste til Israel. (Se side 9)

De siste årene har vi sett at arabisk og muslimsk jødehat har fått stadig kraftigere utslag også i Europa. Fra byer som Malmø og Oslo må jøder rømme fra vold og grov trakassering fra andre minoriteter.

Alt dette gjør det rimelig at jødene har fått en stat, og at denne staten ligger i et område som tidligere hadde arabisk flertall. At staten må ligge der Israel ligger nå, skyldes mest den nære tilknytningen jødene hele tiden har hatt til sitt gamle land, selv om få av dem har bodd der.

Bare i løpet av år 2017 stanset israelske sikkerhetsstyrker over fire hundre palestinske terrorangrep, inkludert 13 selvmordsbombere. Terroristene blir hyllet og belønnet av palestinske myndigheter. (Foto: Flash90)

Hva er problemet?

Hvorfor blir det ikke fred mellom jøder og palestinere?

Ofte kan problemene bli redusert til slagord i debatten. Okkupasjon. Terror. Muren. Selvmordsbombere. Folkeretten. Antisemittisme. Apartheid. Sikkerhet. - Listen er lang.

De største problemene må være dem som mest av alt hindrer fred. Det er disse som må løses først.

Nekter jødene en stat

Hovedproblemet, slik de fleste israelere ser det, er at palestinske ledere *ikke* har akseptert at Israel skal bestå som en stat med jødisk flertall – uavhengig av størrelsen på staten. Den islamistiske terrorbevegelsen Hamas, som kontrollerer hele Gaza-stripen, gjør det klart i sin politiske grunnlov: *Islam skal utsette Israel* (side 16-17). Hamas har gitt sitt bidrag i denne «hellige krigen» med målrettede drap på hundrevis av sivile de siste 20 årene. Fatah-ledere, som kontrollerer de palestinske selvstyremyndighetene på Vestbredden, nekter også å anerkjenne Israel som en stat med jødisk identitet (side 5).

For israelerne er det ikke noe problem at de fleste nordmenn

støtter opprettelsen av en palestinsk stat på Vestbredden og Gaza-stripen. Det gjør også de fleste israelerne, dersom den nye staten ikke blir et utgangspunkt for terror eller militært angrep (for eksempel fra Iran).

Lite bakgrunn i Norge

Det er et alvorlig problem at sterke krefter i Norge støtter et palestinsk krav som vil gjøre jødene til minoritet i sitt eget land. Kravet om «rett til å vende tilbake» (side 8-9) har bidratt mer enn noe annet til å kjøre fredsforhandlingene i grøften. Problemstillingen er nesten ikke berørt i norske massemedier.

Israelernes beste argumenter kommer generelt lite fram. Det skaper problemer for nordmenn med å forstå. Vi blir fortalt hva Israel gjør, men ikke hvorfor. Vi blir fortalt *mye* om palestinerne rettigheter, men *svært lite* om jødernes rettigheter. Til tross for ekstremt mye medieoppmerksomhet på konflikten, blir det sjeldent gitt tid og spalteplass til bakgrunnsstoff og analyser. *Dette spesialmagasinet er et forsøk på å oppveie noe av ubalansen.*

Mer på miff.no

Det er et problem å omtale konflikten når man er begrenset av 28 sider. Selv om vi har prøvd å finne plass til de mest aktuelle problemstillingene, er alt i kortform og viktig stoff er udekket. Nettstedet **miff.no/innføringsartikler** løser dette problemet. Her finner du magasinet artikler med lenker til mer utfyllende informasjon. På **miff.no** finner du også daglige oppdateringer fra Israel, temasider om aktuelle spørsmål og hundrevis av bakgrunnsartikler.

Takk for interessen

Noen vil kaste dette magasinet fra seg så snart de ser det er utgitt av venner av Israel. Det vitner om et stort problem. De er ikke en gang villig til å høre israelernes argumenter. *Takk for at du er annerledes! Vi forstår du er villig til å høre begge sider av en sak.* Les gjerne hele magasinet. Vi tror du kommer til å lære noe nytt!

Conrad Myrland

Daglig leder MIFF
post@miff.no
Twitter: @miffno

Med Israel

for fred

Dette magasinet er utgitt av Med Israel for fred (MIF) i februar 2020.

MIF er en norsk medlemsorganisasjon stiftet i 1978.

MIF driver Nordens største pro-israelske nettsted, miff.no, som har de mest oppdaterte nyhetene fra Midtøsten. MIFs Facebook-side har over 34.000 følgere.

MIFs hovedoppgave er å formidle hvordan israelere flest tenker. Det gjør vi gjennom nettstedet miff.no, Facebook, Twitter, lokalforeninger, møter, seminarer, radiosendinger m.m.

MIF er en organisasjon hvor alle norske Israel-venner kan forenes, uansett tro og politisk overbevisning.

Formål og grunnlag

MIF støtter det jødiske folkets rett til et nasjonalt hjemland i Israel.

MIF støtter en løsning av flyktningproblemet som ikke innebærer en trussel mot Israels eksistens som en jødisk stat.

MIF mener at konflikten mellom Israel og dets naboer bør løses ved direkte forhandlinger mellom partene.

MIF tar avstand fra organisasjoner som ikke vil anerkjenne staten Israel.

Alle som støtter dette kan bli medlem av organisasjonen.

Se mer info på side 20 og 21, og på **miff.no**.

Opplag og distribusjon

Opplag: ca. 30.000

Hoveddistribusjon: Til husstander i Finnmark i uke 6/2020. Tilsvarende magasin er de siste ti årene distribuert i 18 andre fylker.

Setter du pris på informasjonen i dette magasinet? Med din hjelp kan vi distribuere magasinet til flere fylker!

Kontakt MIF

E-post: post@miff.no

Tlf. 45 24 45 98

MIF, Pb 9101, 3006 Drammen

Design: Drage Design/ MIF

God løsning for alle

Et stort flertall av jødene i Israel støtter en tostats-løsning dersom det betyr en ekte fred hvor en stat med jødisk flertall blir bevart. Det kan ikke bety to arabiske stater.

For to til tre tusen år siden var det jødisk statsdannelse i området mellom Middelhavet og Jordan-elven gjennom en rekke århundrer. Administrasjonsspråket var hebraisk og hovedstaden var Jerusalem. Her ble den jødiske kultur og religion født. Her er *Judea* - området som ordet *jøde* skriver seg fra.

Styrt fra utlandet

Romerriket la de siste rester av den jødiske stat i grus, og gav det geografiske området navnet *Palestina* etter jødene gamle fiender, *filisterne*.

Siden den gang har en rekke eksterne herskere kontrollert området. Det kom på muslimske hender da araberne erobret Midtøsten og Nord-Afrika på 600-tallet, men det ble aldri etablert noen lokal arabisk eller muslimsk stat. Jerusalem ble styrt fra fjerntliggende byer som Damaskus, Bagdad, Beirut og Istanbul. Sist ble «Mandatområdet Palestina» styrt fra London, i perioden 1917 til 1948.

Israel blir født

Jødene hadde aldri mistet sin religiøse lengsel tilbake til Zion (Jerusalem). På slutten av 1800-tallet, århundret for nasjonalstatene i Europa, var det mest naturlig for jødene å rette sine nasjonale og politiske ambisjoner mot området hvor de hadde sine historiske røtter. Dermed var *zionistbevegelsen* født, og jødisk innvandring til området begynte for alvor. Allerede fra midten av 1800-tallet var jødene den største gruppen i Jerusalem.

Jødene situasjon i Europa og arabiske land gjorde utsiktene til et eget hjemland svært forlokkende. Som minoritet hadde de som hovedregel blitt kraftig diskriminert og forfulgt. Under første verdenskrig gikk Storbri-

tannia inn for å opprette et jødisk hjemland i deler av området som de erobret fra det osmaniske imperium.

Under andre verdenskrig ble seks millioner jøder drept av nazistene. Etter krigen var europeiske land uvillige til å gi jødene som hadde overlevd - og som nå var flyktninger - opphold og et verdig liv. Derfor ble forståelsen for jødene nasjonale agenda styrket.

I november 1947 foreslo FN å dele det britiske mandatområdet i en jødisk og en arabisk del. Arabiske ledere avviste tanken om deling, og intensiverte krigen mot jødene. Det kunne ikke hindre jødene i å erklære staten Israel for opprettet i mai 1948. Til tross for null våpenstøtte fra vestlige land, seiret den nyfødte jødiske staten i viktige militære slag og sikret sin eksistens.

Tilbaketrekninger

Israel seiret også i 1967, da naboene mobiliserte til utryddelseskrig. I løpet av seks dager vant forsvarsstyrkene kontroll over Sinai, Golan-høydene, Gaza og Vestbredden. Etter krigen tilbød Israel å trekke seg tilbake fra det aller meste av de erobrede områdene i bytte for en varig fred. Det var åpningstilbudet, som det skulle forhandles om. Men araberne samlet seg til toppmøte i Khartoum i Sudan, og svarte med tre nei: *Nei* til å forhandle med Israel, *nei* til å anerkjenne Israel og *nei* til fred med Israel.

Siden den gang har Israel trukket seg ut av Sinai og fått en kjølig fred med Egypt. Landet har også trukket seg ut av Gaza, og fått raketter, granater og tunnelangrep i retur.

Til tross for dårlige erfaringer med tilbaketrekninger, er israelere flest villige til å forlate nesten hele Vestbredden dersom det kan skje i bytte mot en ekte og varig fred.

Israel kan ikke risikere rakettregn ned mot sine storbyer fra høydedragene på Vestbredden. Derfor må en palestinsk stat være *demilitarisert*, uten mulighet til å ruste opp med tunge våpen og til å inngå militære allianser med land som Iran og Syria. Israel erobret Vestbredden i en forsvarskrig, og har rett til å sette vilkår for å hindre at det kommer ny aggresjon fra området.

Palestinerne må også akseptere at Israel blir bevart som en stat med jødisk flertall.

Støtte til to stater

For et stort flertall israelere er det uaktuelt å annektere hele Vestbredden og Gaza-stripen og gi palestinerne statsborgerskap i et «Stor-Israel». Dette vil medføre at jødene kan komme i mindretall i sin egen stat. Denne demografiske situasjonen er en viktig grunn til at de fleste israelere støtter en eller annen form for selvstyre eller egen statsdannelse for palestinerne.

Israels statsminister **Benjamin Netanyahu** (Likud)

sier at han ikke ønsker en énstatsløsning, og har understreket at en palestinsk stat må være *demilitarisert*. Når et stort flertall av jødene i Israel støtter tanken om en palestinsk stat i prinsippet, er det fordi de synes alternativene er verre.

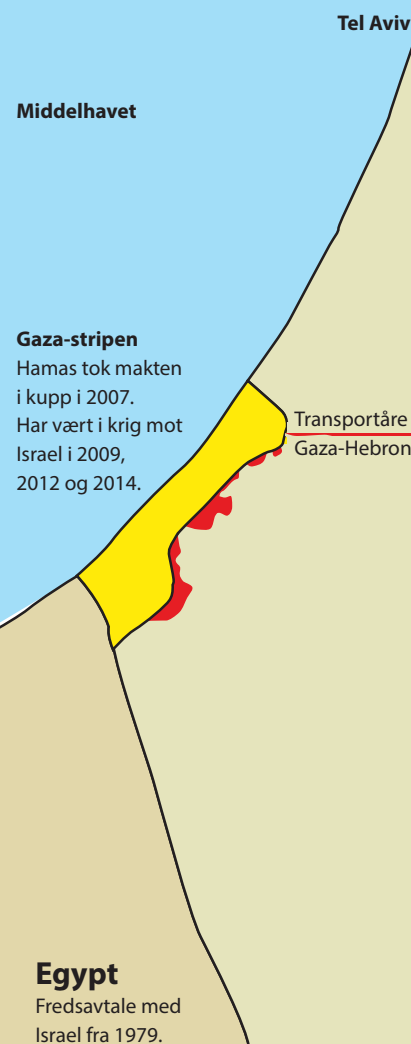
Det må forhandles om grensene

Det har aldri vært fastlagt noen formell, internasjonal grense mellom Israel og Vestbredden. «Den grønne linje», som går rundt Vestbredden, var våpenhvile-linjen mellom israelske og jordanske styrker fra 1949 til 1967. I denne perioden var Vestbredden ulovlig annektert av Jordan. Våpenhvileavtalen slår særskilt fast at «den grønne linje» ikke er en grense.

Israel erobret Vestbredden i en forsvarskrig. Israel kontrollerer derfor området lovlig til de endelige grensene er avklart i forhandlingene. Når grensen er fastsatt, gjør det per definisjon slutt på konflikten om land.

Bosetningene dekker kun 3 prosent

Inngjerdete eller patruljerte områder av de israelske bosetningene dekker kun 3 prosent av Vestbredden, kom det fram i en rapport fra Norsk Folkehjelp og Fagforbundet i mai 2012. Boligområder og jordbruksområder dekker 2,7 prosent, ifølge NRK i desember 2016. Mye større områder er for øyeblikket utilgjengelige for palestinerne, men dette vil jo endre seg straks de skulle gå med på en avtale om permanente grenser. Det har de foreløpig nektet.

Bosetninger trenger ikke være noe hinder for å opprette en palestinsk stat. Israel avviklet sine bosetninger i Gaza, og på Vestbredden dekker de kun 3 (tre!) prosent av arealet.

Palestinernes president Mahmoud Abbas forkastet denne kartskissen høsten 2008. Han nektet å skrive under på en avtale hvor palestinerne frasa seg alle framtidige territorielle krav.

Palestinsk selvstyre

På midten av 1990-tallet trakk israelske styrker seg ut av alle store palestinske byer på Vestbredden, og nesten alle palestinerne fikk sivil selvstyre.

Samaria

Vestbredden

Jerusalem

Judea

Israel

Moderne stat erklært 14. mai 1948.

Kartforklaring

Dette kartet ble lagt fram i forhandlingene mellom Israel og de palestinske selvstyremyndighetene høsten 2008. Daværende statsminister i Israel, Ehud Olmert, ønsket å annektere 6,3 prosent av arealet på Vestbredden (blått). Innenfor dette området bor 75 prosent av de jødiske bosetterne. Landområder tilsvarende 5,8 prosent av Vestbredden skulle bli avgitt fra israelsk territorium (rødt). (Kilde: Ha'aretz)

- Områder for palestinsk stat
- Områder som Israel vil beholde
- Områder som Israel foreslo å avgitte til palestinsk stat

Jordan

Fredsavtale med Israel fra 1994.

Palestinerne nekter å godta stat med jødisk flertall...

Selv ikke de mest «moderate» palestinske lederne godtar at Israel skal forbli en jødisk stat.

I 1993 skrev Yasser Arafat at PLO «anerkjenner staten Israels rett til å eksistere i fred og sikkerhet». For Arafats del viste dette seg å være tomme ord. Helt til sin død stod han fast på kravet om å flytte millioner av palestinere inn i selve staten Israel, og dermed gjøre Israel til en arabisk stat. Arafat var også øverst ansvarlig for krigen (*intifadaen*) som palestinske grupper trappet opp fra høsten 2000.

«Moderate» ledere avviser Det er fortsatt slik at topplederne i de palestinske selvstyremyndighetene, også de som blir regnet for å være «moderate»,

avviser å anerkjenne Israel som en stat med jødisk flertall.

- Israel kan definere seg selv som de vil. Hvis de ønsker å kalle seg selv en jødisk stat, så bare la dem gjøre det. Men palestinerne vil aldri anerkjenne Israels jødiske identitet, sier PLOs sjefsforhandler Saeb Erekat.

- Vi nekter å anerkjenne Israel som en jødisk stat, sa Hanan Ashrawi i PLO senest 3. januar 2017.

Fatah har aldri anerkjent

Fatah-bevegelsen er den største fløyen innenfor PLO, og kontrollerer de palestinske selvstyremyndighetene på Vestbredden.

- Fatah har aldri anerkjent Israels rett til å eksistere, sa Mahmoud Dahlan på den offisielle palestinske tv-stasjonen tirsdag 17. mars 2009.

- Vi innrømmer at PLO anerkjente Israels rett til å eksistere, men som en motstandsbevegelse er ikke vi [Fatah] bundet av det, sa Dahlan.

Da Fatah holdt sin generalforsamling i Betlehem i august 2009, vedtok de som prinsipp

«en absolutt motstand, som ikke kan trekkes tilbake, mot å anerkjenne Israel som en 'jødisk stat'».

Nektet å forhandle

Med unntak av en kort periode høsten 2010 nektet palestinernes president Mahmoud Abbas å forhandle med Israel fra høsten 2008 til sommeren 2013. Abbas har krevd ikke bare stans i utbygging i bosetninger, men ville ha grensespørsmålet avklart før samtalene kunne starte. Til slutt lot Abbas seg presse til forhandlingsbordet av Obama-administrasjonen. Prisen Israel måtte betale var å løslate 104 dømte terrorister.

Forhandlingene havarerte våren 2014 etter at palestinerne, støttet av Den arabiske liga, nektet å anerkjenne Israel som en jødisk stat. «Absolutt og kategorisk avvisning til å anerkjenne Israel som en jødisk stat», vedtok Den arabiske liga enstemmig 25. mars 2014. Å avvise jødernes rett til et nasjonalt hjemland er viktigere for palestinerne enn å få egen suverenitet.

... men deres Palestina skal ha arabisk og islamsk identitet

Palestina skal bli en arabisk stat, med islamske sharia-lover som grunnlag for lovgivningen.

PLOs sjefsforhandler Saeb Erekat hevder ingen andre land enn Israel knytter sin nasjonale

identitet til en religiøs identitet. Det er en underlig uttalelse, når man ser på ordlyden i utkastet til grunnlov for staten Palestina.

Artikkel tre lyder slik: «Palestina er en del av den arabiske nasjon. Staten Palestina holder seg til grunnloven for Den arabiske liga. Det palestinske folk er en del av de arabiske og islamske nasjoner. Arabisk enhet er et mål som det palestinske folk håper å oppnå.»

I artikkel fem blir det slått fast at «arabisk og islam er det offisielle palestinske språk og religion.»

- Prinsippene for islamsk sharia er en hovedkilde for lovgivningen, står det skrevet i artikkel syv.

Grunnlovskastet til den palestinske staten er tilgjengelig på engelsk fra nettstedet til det palestinske Jerusalem Media and Communication Centre.

Palestinernes president Mahmoud Abbas ble valgt for en fireårsperiode i januar 2005, men sitter fortsatt ved makten tretten år og ingen valg senere. Abbas er ansvarlig for det økonomiske belønningssystemet til palestinske terrorister. (Foto: European Union 2016)

I dag fikk palestinske terrorister tre millioner kroner i belønning

Finansiert av dine skattepenger oppildner palestinske ledere sine ungdommer til terror og gir dem rikelig belønning for angrep. Hvor lenge vil du akseptere det?

I palestinske selvstyremyndigheters (PAs) budsjett for 2016 er om lag 1,1 milliarder kroner satt av til lønn for palestinere som er i, eller er blitt løslatt fra, israelsk fengsel. De aller fleste fangene er dømt for aktiviteter knyttet til terror.

1,1 milliarder kroner på ett år, tilsvarer tre millioner kroner daglig. Også i morgen kommer palestinske myndigheter til å gi 3 millioner kroner i belønning til terrorister. Nye tre millioner følger i overmorgen.

I tillegg har PAs 2016-budsjett satt av 1,5 milliarder kroner til lønn til «martyrers» familier. Blant «martyrene» er et stort

antall palestinere som var selvmordsbombere eller som gjennomførte terrorangrep mot israelske kvinner og barn.

Totalt utgjør palestinernes belønningssystem for terror omkring 6,9 prosent av det totale budsjettet til selvstyremyndighetene. Terrorbelønningen utgjør 29,6 prosent av utenlandsk bistand.

Det er lovfestet hos palestinske myndigheter at alle dømte terrorister skal få månedlig lønn under fangenskap og lønn eller jobb etter løslatelse. De kan også ha rett på fritak fra betaling for utdanning, helseomsorg og yrkesutdanning. Jo lengre

en palestinere har sittet i israelsk fangenskap, jo høyere rangert lønn og jobb i myndighetene har han rett på. Med andre ord: Jo grovere og dødeligere terror, jo større belønning. Terroristene får mye større lønninger enn vanlige offentlige ansatte.

Oppvigleri til terror

Norsk bistand finansierer også de myndighetsstyrte palestinske mediene hvor det oppildnes til vold og terror. Senest i november og desember 2016 sendte offisiell palestinsk TV minst 11 ganger en kampsang som oppmuntrer til å kutte åpen fiendens lunger.

– Hvert sted du finner en israeler, hogg av ham hodet! sa Sultan Abu Al-Einein, rådgiver til Mahmoud Abbas og medlem av Fatahs sentralkomité, i juni 2016. Samme måned viste en meningsmåling at et flertall av palestinerne støtter terrorangrep mot israelere.

Med Israel for fred (MIFF) har satt fokus på palestinernes oppvigleri og belønningssystem for terrorister i en årrekke. Vi forventer at den norske regjeringen legger press på PA til å stanse dette. Bli medlem av MIFF dersom du vil støtte oss i kampen!

Les mer på www.miff.no.

GI BETLEHEM (8) FRA ETIOPIA HJELPEN HUN TRENGER

Betlehem (t.v.) sammen med klassekameratene Leul, Adany og Eyov på Netiv Eliezer Carmel-skolen.

For to år siden kom familien Tisfayeh fra Etiopia til Israel. Det ble en tøff skolestart i et nytt land for Bethlehem (nå 8). Men nå lysner det!

En stor skole med mange rom, barn fra mange land, et fremmed språk – ikke rart det ble en vanskelig skolestart for seksåringen. Overgangen fra bygda i Etiopia til moderne storbyliv i Haifa var brutal. I tillegg har Bethlehem en øyesykdom som hemmer henne. Det så bokstavelig talt ikke bra ut. **Men heldigvis lysner det!** Organisasjonen Arugot går målrettet inn og gir pedagogisk og sosial støtte til elever og skoler med problemer. HJH støtter spesielt innsatsen overfor de 79 etiopiske immigrantbarna i Haifa. Netiv Eliezer Carmel grunnskole i Haifa, der Bethlehem er elev, er en av de aktuelle skolene. Når har Bethlehem lært seg hebraisk, hun gjør det bra på skolen – og får hjelp til å rette opp synsproblemet! **Takk for din hjelp til immigrantbarna!**

Send din gave til immigrantene på 3000 21 42828. Vipps til nr 79332.

Følg oss på Facebook

HJELP JØDENE HJEM ble dannet i april 1990. Formålet er å kanalisere støtte fra nordmenn som vil hjelpe jøder fra det tidligere Sovjet og andre utsatte områder med å reise til Israel, lette overgangen til et nytt liv og tilpasningen til et nytt hjemland.

Bak HJH står: De Frie Evangeliske Forsamlinger, Den Norske Israelsmisjon, Det Mosaiske Trossamfund, Det Norske Baptistsamfund, Misjonskirken Norge, Fellesinnsamlingen for Israel/ Magbit, Med Israel For Fred, Norge-Israel-foreningene, Ordet og Israel

 1990–2020
Tredve års innsats for jødisk innvandring
HJELP JØDENE HJEM
www.hjhome.org Tlf. 22 36 21 70

I islam er det særskilte regler for religiøse minoriteter. Jøder har tradisjonelt blitt nektet å bygge synagoger, måtte gå i spesielle klær og var forsvarsløse i rettssystemet.

Titusenvis av jøder flyktet fra Jemen i 1949. De siste tre generasjoner er en tre tusen år gammel jødisk sivilisasjon blitt helt borte. Jødene ble jaget fra arabiske land på 1950- og 1960-tallet slik som kristne, yehzidier og andre minoriteter blir jaget i Midtøsten nå. (Foto: David Eldan)

Jødene ble systematisk diskriminert i Midtøsten

Jødene var en minoritet i muslimske land i over 1300 år. Ingen ønsker seg tilbake.

Da islam oppstod på 600-tallet, bodde de fleste av verdens jøder i områdene som de neste generasjoner etter Muhammed ble erobret av araberne. Mange steder oppfattet jødene i første omgang muslimsk styre som en forbedring, det var mye jødehat blant kristne.

Omar-pakten

Ganske snart innførte muslimene Omar-pakten, med regler om hvordan *dhimmier* («vantro», jøder og kristne) burde behandles. Reglene har variert noe med tid og sted, men en del hovedtrekk har vært vanlige:

Dhimmier skulle betale *ekstrasatser*, de fikk ikke ri på hest, de fikk ikke bygge nye gudshus og noen ganger ikke vedlikeholde gamle, de måtte ha klær som

skilte dem fra muslimene og de måtte aldri slå en muslim (heller ikke i berettiget selvforsvar). Fra 1300-tallet og utover måtte de oftest bo i *ghettoer*, de kunne ikke ha offentlige stillinger og i retten hadde jødens ord (ed) mindre verdi enn en muslims (falske beskyldninger ble ofte trodd av retten). Det var også mange flere regler som gjorde jøder og kristne til *annenklassens borgere*. Mye av dette ble avskaffet i kolonitiden da europeere overtok styret (fra 1800-tallet). Men forståelsen fra Omar-pakten ligger fortsatt under, og noen av reglene blir fremdeles praktisert. Islamsk Stat er bare ett eksempel.

Noen steder beskyttet lokale herskere jødene. Jødene betalte mye skatt, og burde være i stand til å fortsette med det. Jødene

hadde kontakter med jøder i andre land og stod noen steder for en stor del av utenrikshandelen. I muslimske stater kunne en muslim ikke ta renter av en annen muslim. Men jødene kunne ta det, og kunne derfor brukes som bankfolk.

Plyndringer og drap

Noen muslimske herskere var tolerante mennesker som gav jødene utstrakt frihet og lukket øynene for mange av Omar-paktens regler. Det gjaldt ikke minst noen steder der muslimene (eller den herskende retningen innenfor islam) var i mindretall og trengte en lojal gruppe til å hjelpe seg. Jødene stod så svakt at de var nødt til å være lojale overfor herskerne. Men fra 13-1400-tallet av var slike liberale

tilstander sjeldne, og etter hvert flyttet tyngdepunktet av den jødiske befolkningen seg fra det arabiske området til Europa. Tross alt ble mulighetene større i Europa enn i det muslimske området.

Det har ikke vært noen Adolf Hitler i det arabiske området. Men gjennom historien har det vært en lang rekke pogromer, der mobben gikk amok i den jødiske ghettoen og plyndret, voldtok og drepte mange, i arabiske land som i Europa.

Jøder bosatt i det som senere ble kalt Palestina, var minst like sterkt diskriminert og forfulgt som i resten av det arabiske området. Ekstra-skatter og beskyttelsespenger gjorde at de ikke hadde råd til å bo der uten støtte fra jøder i resten av verden.

Jødernes flukt fra arabiske land

På 1940-tallet bodde det omlag én million jøder i hele den arabiske verden. Nå er det bare *noen få tusen* igjen. Arabiske stater hadde ikke, og har ikke, plass for sine jøder til å leve i fred, frihet og verdighet.

Før Israel ble opprettet, truet flere arabiske delegater i FN med å massakrere jødene i deres land. Her følger eksempler på hvordan jødene ble fordrevet og frosset ut fra arabiske land. Da dette skjedde var jødene i alle arabiske land ubevæpnede, forsvarsløse og fredelige.

Irak

Like etter at Storbritannia oppgav kontrollen over Irak i 1932, begynte forfølgelsene av jødene der. Det var opptøyer (*po-gromer*) med mange drepte jøder, mye eiendom ble ødelagt, det ble forbudt å undervise i jødernes hellige språk hebraisk, jødene ble sparket fra offentlige stillinger og mye mer.

Statsministeren i Irak i 1948, Nuri Sa'id, gikk åpent inn for å fordrive de irakiske jødene som et ledd i en befolkningsutveksling med araberne i Palestina (Palestina-flyktingene). I 1950 og 1951 ble det vedtatt lover som fratok jødene deres nasjonalitet og eiendom, selv om mange av de jødiske familiene hadde bodd i landet i århundrer. Jødene fikk ett år på seg til å komme seg ut. De aller fleste dro til Israel. Bare noen ganske få tusen ble igjen. De ble fortsatt diskriminert og forfulgt og dro etter hvert. Da de amerikanske styrkene invaderte Irak i 2003, var det 34 jøder igjen i hele Irak. – De aller fleste jøder som dro fra Irak, fikk lite eller ingenting med seg av sine eiendeler.

Siden har ulike irakiske regjeringer aldri blitt trett av å si at jødene ikke har noe i Israel å gjøre, de skulle holdt seg der de var.

Selv døde jøder får ikke være i fred i Jemen. Her fra en forfallen og vandalisert jødisk gravplass i Aden. (Foto: Stefan Kirschner)

Jemen

På grunn av stadig forfølgelse begynte jøder å forlate Jemen på slutten av 1800-tallet. Men den store flukten skjedde i 1949-50. Storbritannia kontrollerte den gangen Sør-Jemen (Aden), så det gikk luftbro derfra til Israel. Jødene fra Nord-Jemen måtte gå til fots gjennom ørkenen. Nesten alle som ikke døde underveis, var syke da de kom fram. Ca. 50.000 jøder flyktet fra Nord-Jemen, 13.000 fra Aden. Nå er det mindre enn 100 jøder igjen i Jemen. De blir fremdeles forfulgt, og flukten pågår fortsatt.

Syria

I 1948 var det ca. 40.000 jøder i

Syria, da hadde mange allerede forlatt landet. Det var mange voldsangrep mot jødene, som fikk sterke begrensninger på sin livsførsel. Det var streng straff for å reise fra Syria. Jødene fikk ikke arbeide i offentlige stillinger. I perioder fikk de ikke ha telefon eller bilsertifikat, fikk ikke ta ut pengene sine i banken, fikk ikke kjøpe eiendommer.

Til tross for strenge restriksjoner og til dels straffer, har jøder forlatt Syria gjennom hele perioden, de fleste som rene flyktinger. Som regel var det best å ikke fortelle sine nærmeste at man skulle dra – jo mindre de visste når politiet forhørte dem, jo bedre. Nå skal det være ca. 30 jøder igjen i Syria.

Nesten ingen jøder igjen

Tabellen viser nedgangen i antall jøder i noen utvalgte arabiske land. De fleste jødene fra arabiske land fikk et nytt liv i Israel. Mange av dem som flyktet til Europa, ser nå ingen framtid her, blant annet fordi de også møter muslimsk forfølgelse her. De drar nå til Israel i tusentall hvert år.

Land	1948	1958	1968	2020
Algerie	140.000	130.000	1.500	0
Egypt	75.000	40.000	1.000	<50
Irak	135.000	6.000	2.500	<5
Libya	38.000	3.750	100	0
Marokko	265.000	200.000	50.000	<3.000
Syria	30.000	5.000	4.000	<30
Tunisia	105.000	80.000	10.000	1.000
Jemen	55.000	3.500	500	<100

Libya

I 1945 var det en serie overfall på jødernes ghettoer. 130 jøder ble drept og 4.000 ble hjemløse. I 1967 var det 4.000 igjen. De fikk beskjed om å forlate landet. Hver jøde fikk ta med en koffert og femti dollar. I 1970 ble all jødisk eiendom konfiskert og «erstattet» med obligasjoner på 15 år. Men da årene var gått, fikk jødene ingenting. Det er ingen jøder igjen i Libya.

På miff.no/flyktinger/ kan du lese grundigere om dette, og om jødene som har flyktet fra Egypt, Algerie, Marokko, Tunisia og Iran. De jødiske flyktingene har ingenting å vende tilbake til hvor de kom fra.

Før Israel ble opprettet truet flere arabiske delegater i FN med å massakrere jødene i deres land. Israel har blitt en nødhavn for minst 600.000 jøder jaget fra den arabiske verden.

Kravet som vil gjøre slutt på

Palestinerne går inn for en «løsning» på Midtøsten-konflikten som i praksis vil avvikle

Palestinske selvstyremyndigheter (PA) og arabiske land krever at araberne som flyktet fra Israel under krigen i 1948 skal ha «rett til å vende tilbake». Og ikke bare de få tusen som fortsatt lever, men alle deres etterkommere - tallene varierer mellom 4 og 11 millioner. Hver enkelt araber (på 1960-tallet begynte de å kalle seg palestiner) skal selv kunne avgjøre individuelt om de vil gjøre seg bruk av «retten» eller ikke. For å tvinge «flyktingene» tilbake til Israel, har PA gjort klart at «flyktingene» ikke vil få statsborgerskap i en palestinsk stat, heller ikke de som har bodd på Vestbredden siden 1948!

Demografisk trussel

Selv om «rett til å vende tilbake» ikke skulle bli realisert, frykter mange (og andre håper) at araberne vil komme i flertall i Israel i løpet av noen få tiår. Hovedgrunnen er at de israelske araberne får flere barn enn jødene.

Israel har omkring 8 millioner innbyggere. 1,7 millioner er arabere, omkring 6 millioner er jøder. Det er derfor helt opplagt at dersom 4-6 millioner palestinere skal få «rett til å vende tilbake», betyr det at jødene kommer i mindretall ganske raskt.

Når noen sier: Jeg er for «rett til å vende tilbake», men vil også at jødene skal ha sin egen stat - så blir det som å dytte en person utenfor et høyt stup og si: «Jeg ville bare gi henne en fin flygetur, det var ikke meningen at hun skulle skade seg.»

Hvorfor trussel?

Hvorfor må jødene absolutt ha et sted hvor de er i flertall?

Fordi jødene har svært dårlig erfaring med alternativet - i nesten to tusen år har de ikke hatt

sitt eget land. I Europa endte historien i Holocausts redsler. På side 8 kan du lese hvordan jødene har hatt det som minoritet i arabiske land de siste 1400 årene. Erfaringene tilsier at de aldri bør vende tilbake til denne situasjonen. Spesielt ikke når man ser hvordan araberne behandler sine minoriteter per dags dato (se side 12) - eller les nyheter fra for eksempel Syria, Irak og Egypt. Det er også sterkt økende jødehat i Europa.

Truende framtid

Det er minst fire faktorer som gjør at jødene vil få det enda mye verre dersom de igjen skulle komme under arabisk dominans.

1) Etter at Israel har eksistert i over 60 år, har araberne etter sin hevnlogikk ufattelig mye å hevne.

2) Profeten Muhammed skal ha sagt, ifølge en *hadith*, at frelsens dag (oppstandelsen) ikke kan komme før muslimene dreper alle jøder. Dette forkynnes og gjengis fremdeles på palestinsk TV (se eksempler på miff.no), og Hamas har det i sitt charter (side 16-17).

3) Mange palestinere legger stor vekt på at de skal hjem til sitt gamle hjemsted og få sine eiendommer igjen. Dette må nødvendigvis bety at jødene som bor der nå, vil miste sine hjem.

4) Mange av gruppene i Midtøsten har selvstyrte stater eller områder de kan flykte til. Uten Israel har jødene ingen steder å gjøre av seg.

Fine ord verdiløse

I det øyeblikket jødene mister den militære kontrollen, vil alle fine ord i erklæringer og avtaler

være totalt verdiløse. Jødene vil være i samme situasjon som andre minoriteter som har blitt slaktet ned for fote i de muslimske landene, i tillegg til at de, av grunner nevnt ovenfor, vil være enda mer utsatt.

Støtte til kravet i Norge

Fram til siste valg hadde SV i sitt program at de palestinske flyktingene har «rett til å vende tilbake». Nå har partiet tatt det ut av programmet, og det kommer uklare signaler. Vi tror vi kan ta det for gitt at de palestinerne som står på dette kravet (det er de fleste), fremdeles tror at de har støtte fra SV i sitt krav.

Norsk Folkehjelp og Fagforbundet har klare erklæringer om støtte til «rett til å vende tilbake». Fra november 2013 går Fagforbundet i tillegg inn for full internasjonal handelsboikott av Israel.

«Rettferdig løsning»

Kirkenes Verdensråd og Mellomkirkelig råd (MKR) i Den norske kirke har en rekke erklæringer om at de støtter en "rettferdig løsning" i Midtøsten. Det betyr, spesielt slik deres palestinske samarbeidspartnere tolker det, at arabiske flyktinger fra Israel og deres etterkommere skal ha rett til å vende tilbake og få sine eiendommer igjen, og dessuten få erstatning. I september 2009 gav MKR sin «sterke støtte» til budskapet i dokumentet *Ropet fra Amman*, hvor kravet om tilbakevending blir slått fast i klartekst.

At flere jøder har flyktet fra arabiske land enn arabere fra Israel, nevner disse aktørene aldri. Vi har ikke funnet et eneste ord om hvor jødene skal gjøre av seg og hvilke rettigheter de skal

Da SV var regjeringsparti hadde de støtte men det ble signalisert at Midtøsten-

ha. Mellomkirkelig råd benekter at de vil avvikle Israel. Men hva nytter det når den politikken de sterkt støtter, vil føre til akkurat det hvis den blir gjennomført?

De som driver denne politikken fram, vet om dette, og gjør det til tross for at de vet hvordan minoriteter pleier å ha det i Midtøsten. De fleste som følger dette passivt, er forhåpentligvis ikke klar over hva de er med på.

Vi synes det er horribelt at akkurat nå, når jødehatet igjen er i full oppblomstring i Europa og jødene ikke ser noen framtid her lenger, er så sterke krefter i Norge uklare på at jødene må få beholde det ørlille tilfluktsstedet de har.

Jødene har nesten to tusen års erfaring med å ikke være i flertall noe sted. Det frister ikke til gjentakelse. Alle de jødiske partiene i Israel avviser derfor «rett til å vende tilbake».

Israel

Senest i november 2017 anerkjente Mellomkirkelig Råd i Den norske kirke palestinske flyktningers «rett til retur». Blir dette realisert, vil Israel bli borte som en jødisk stat.

Israel som en stat med jødisk flertall. Sterke krefter i Norge gir sin støtte.

til kravet om "rett til å vende tilbake" i sitt partiprogram. På landsmøtet i 2013 ble det vedtatt et nytt program der denne formuleringen var tatt ut, politikken ville forbli uendret. På bildet er daværende SV-leder Kristin Halvorsen under anti-Israel demonstrasjon i 2009. (Foto: Terje Pedersen, ANB)

Palestinerne har ingen «rett til å vende tilbake»

Dersom det palestinske flyktningproblem behandles som alle andre flyktningproblemer, vil det bli løst.

Her følger bare noen få eksempler på en mengde flyktningstrømmer.

✓ Under og etter 2. verdenskrig ble mellom 13,5 og 16,5 millioner **tyskere** fordrevet fra Øst-Europa. Anslagsvis 500.000 av dem omkom underveis. Mange av dem flyktet i krigens slutt-fase, men millioner ble også fordrevet etter at 2. verdenskrig var godt og vel slutt, fra steder hvor deres familie hadde bodd i århundrer. Verdenssamfunnet har kontant avvist noen «rett til å vende tilbake» eller noen «rett til erstatning».

✓ 400-500.000 finner flyktet fra de delene av **Finland** (Karelen, Salla og Petsamo) som Sovjetunionen overtok

ved våpenhvilen i 1944. Finner som har krevd å få eiendommene tilbake, har ikke fått noe gjennomslag.

✓ Da India ble delt i **India og Pakistan** i 1947, ble nesten alle hinduer jaget fra Pakistan og mange muslimer fra India. Minst 10 millioner flyktet og opp til 500.000 ble drept.

✓ Da Tyrkia okkuperte **Nord-Kypros** i 1974, flyktet ca. 200.000 gresk-kyprioter sørover til sine etniske landsmenn, mens ca. 50.000 tyrkisk-kyprioter flyktet nordover. I 2004 avgjorde FN og EU at de gresk-kypriotiske flyktningene ikke har noen «rett til å vende tilbake». Det hadde gått for lang tid.

Av alle de store flyktninggruppene fra tiårene etter andre verdenskrig er det bare palestinerne som fortsatt sitter i leirer. Flyktningene fikk først nød-

hjelp, og deretter var hovedregelen ny permanent bosetning i området de flyktet til eller i et tredje land.

Det samme vil løse problemet for palestinerne. De må enten få bosetning og alle rettigheter i de arabiske land hvor de er spredt, i en framtidig palestinsk stat eller i tredje land. Å pleie deres flyktningstatus, som Norge finansierer gjennom FN, bidrar ikke til å løse noe problem.

Rupert Colville, som tidligere var talsmann for FNs høykommissær for flyktninger, har presentert tre prinsipielle argumenter imot «rett til å vende tilbake». Her anvender vi dem for palestinske flyktninger.

1) Tiden som er gått. FN og EU mener det har gått for lang tid for noen tilbakevending på Kypros (1974). Det

har gått 26 år lengre for palestinerne.

2) Fortsetter den opprinnelige, etniske konflikter? Ja.

3) Har nye innbyggere flyttet inn i området? Jødiske flyktninger, i stor grad fra arabiske land, har overtatt eiendommene som palestinerne forlot.

Etter alle disse kriteriene har palestinerne for lengst mistet enhver rett til å «vende tilbake». Det har vist seg at alle etniske flyktninger mister denne retten i løpet av noen år, lenge før det har gått over 65 år som i dette tilfellet.

Til slutt er det enda et avgjørende argument imot «rett til å vende tilbake» for palestinske flyktninger. Det vil gjøre slutt på den eneste jødiske staten i verden og nok en gang gjøre jødene til undertrykt minoritet over alt i verden.

Når jødene ikke kan bo i frihet, trygghet og verdighet i arabiske land og Europa, er det rimelig at de til vederlag får beholde et ørlite område hvor de kan skape seg et verdig liv.

Evangelical Church, Ezbat Gad Al-Sayed
August 20, 2013

Gunud Al-Maseeh Orphanage, Minya
August 19, 2013

The places that hold your memories,
all at once they are gone.

Al-Amir Tadros Church, Minya
August 19, 2013

Sterke krefter i en rekke muslimske land i Midtøsten går nå inn for å fordrive kristne som har to tusen år gamle røtter i området. Vi ser mye av de samme mekanismene som førte til at jødene ble fordrevet fra 1948 og utover (se side 9). Fra Irak har over 1 million kristne flyktet de siste 15 årene. Mange venter at de fleste av de 300.000 gjenværende kristne også vil flykte. Bildene er hentet fra en film laget av Human Rights Watch, hvor flere av angrepene på egyptiske kirker etter 14. august 2013 blir dokumentert. Mobben angrep minst 42 kirker, ødela og brant minst 37.

Forfølgelser i arabiske land

Dersom Israels fiender skulle få gjennomslag for å flytte millioner av palestinere inn i Israel, ville jødene igjen bli en minoritet overalt. Det gir dystre utsikter når vi ser hvordan araberne behandler sine minoriteter fremdeles.

Grunnproblemet i arabiske land er at de etnisk/ religiøse gruppene som til enhver tid har makten, ikke gir de andre fulle rettigheter. Det gjelder ikke-muslimer når herskerne er muslimer. Men det gjelder også mellom shia- og sunni-muslimer (begge veier) og på etnisk grunnlag (f. eks. arabere mot kurderne).

Her er noen av undertrykkelsesmekanismene:

Når noen av den herskende gruppen gjør noe kriminelt mot andre, får de lite eller ingen straff, når de for eksempel dreper kristne eller ødelegger kirker i Egypt.

Folk fra minoriteter i et land blir straffet for hva trosfeller i helt andre land kan ha gjort (jødene i arabiske land ble straffet for hva europeiske jøder gjorde

i Israel, sunni-muslimske land truer med å straffe shia-muslimer for hva trosfeller i Libanon og Syria gjør osv.).

Ikke-muslimer og folk fra «feil» retning av islam er lite representert i ledende stillinger, har begrensninger på tros- og ytringsfrihet, kan få streng straff (ofte døden) hvis de har forlatt islam.

Disse typene undertrykkelse fungerer, mer og mindre, i alle muslimske land. Konfliktene vi har sett og ser i mange land i den såkalte «arabiske våren» (Libanon, Irak, Libya, Syria, Jemen, Egypt) gjelder at noen som ikke har vært herskergruppe, selv vil overta den rollen. Kampene blir så bitre og blodige fordi herskergruppene frykter å bli de diskriminerte i framtiden. Noen

land kan da gå fra minoritetstyranni til flertallstyranni. Det siste er kanskje enda verre for minoritetene. Det er ikke demokrati.

I Irak er titusener (kanskje hundretusener) drept i etnisk-religiøse konflikter, og det allerede før Islamsk Stat startet sine herjinger. Millioner er fordrevet fra sine hjem. Shia-muslimer blir jaget til shia-områdene i sør, sunniene til sunni-områdene i midten og kurderne til de kurdiske områdene i nord. Tilsvarende mekanismer er i gang i Syria, hvor over 250.000 er drept og millioner jaget innenfor og utenfor Syria. De kristne blir jaget mange steder.

I perioden 2006-2010 ble nesten 2.000 palestinere drept av andre palestinere, de fleste i konflikter mellom Fatah og Hamas.

I økende grad blir jøder i Europa utsatt for lignende undertrykkelse fra muslimer som i arabiske land. Mange planlegger å dra til Israel eller USA, noen har allerede gjort det.

Jødene i Israel ser hva som skjer med kristne og andre minoriteter i arabiske land. Da blir de enda litt mer villige til å øke forsvarsbudsjettet og ha lang militærtjeneste. De vet at dersom de mister Israel, vil det gå enda verre med dem. De ser at verden bryr seg minimalt med alt som ikke jøder kan få skylda for.

Folk i Midtøsten bor nå stadig mer i «rene» områder. Kanskje blir grensene trukket opp på nytt, med sunni-stater, shia-stater osv.

Les mer på miff.no

Har mye erstatning til gode

Noen forstår at Israel ikke kan begå selvmord ved å åpne grensene for millioner av palestinere. Men Israel bør betale erstatninger til palestinerne, sies det.

La det være klart: *Israel kan betale erstatning til palestinerne etter hvilke satser det skal være – hvis bare jødiske flyktninger får etter de samme satsene.* Men at jødiske flyktninger (de fleste jødene i Israel er det) skal betale erstatning uten selv å få det, blir helt galt.

Det har flyktet flere jøder fra arabiske land enn arabere fra Israel. Flukten skjedde kort etter kolonitida (da europeere styrte det arabiske området), og mange jøder var velstående. Arabere

overtok nesten all deres eiendom. *I et rettferdig erstatningsoppgjør har jødene enorme beløp til gode.* Arabiske land har nektet å forhandle om erstatninger til jødiske flyktninger.

Før 2. verdenskrig bodde det ca. 3,3 millioner jøder i Polen. Etter krigen hadde ca. 300.000 overlevd. Da de kom tilbake til Polen, bodde de andre polakker i husene deres, andre «eide» bedriftene deres, og hundrevis av jøder ble drept av polakker i månedene etter krigen. De al-

ler fleste jødene flyktet. De polske jødene har enorme beløp til gode i et rettferdig erstatningsoppgjør. Noe lignende gjelder i andre land i Europa også.

Det kan ikke være slik at tyranner kan spare erstatning ved å drepe sine ofre. Så jødene må også ha rett på erstatning for de millionene som ble drept under 2. verdenskrig og ellers.

I et rettferdig erstatningsoppgjør vil Israel ha enorme beløp til gode. Det innså president Clinton da han foreslo en løs-

ning i år 2000-2001. Han dropet derfor erstatningskrav til Israel og lot verdenssamfunnet overta erstatning til Palestina-flyktningene og jødiske flyktninger fra arabiske land. Det vil bli mye billigere for verden, og mye dårligere for jødene, enn et rettferdig oppgjør. Men Israel gikk med på det.

Den erstatningen de fleste andre flyktninggruppene har fått, er hjelp til å starte et nytt liv et annet sted. Les *Har ingen «rett til å vende tilbake»* på side 11.

Å sammenligne Israels behandling av palestinerne med nazistenes behandling av jødene, er det samme som å fornekte Holocaust. Palestinerne har hatt - gjennom hele tiden Israel har eksistert - en befolkningsvekst som er av de aller høyeste i verden. Nazistene drepte seks millioner jøder, over 60 prosent av alle jødene i områdene de kontrollerte. Tre millioner overlevende jøder ble plyndret for sine materielle verdier.

Jødernes dystre historie i Europa

Jødernes historie i Europa gjennom århundrene er blandet. I lange perioder foretrakk mange jøder Europa foran de muslimske landene. I andre perioder var det motsatt.

I Europa var det som regel sterke begrensninger for hvor jødene kunne bo og hvilke yrker de kunne ha. Fra 1500-tallet ble mange av de samme begrensningene gjennomført som var i den arabiske verden: Klær som

viste at de var jøder, ikke eie jord, bare handle med brukte ting, ekstra-skatter, ikke offentlige stillinger, måtte bo i ghetto.

Jødene var lett tilgjengelige som *syndebukker* når man hadde tapt en krig eller noe annet gikk galt. Epidemier eller jordskjelv var oppfattet som Guds straffedom fordi vantro jøder bodde i området, hvis man da ikke trodde at jødene hadde forgiftet brønnene.

Jødene drev internasjonal handel. Noen jøder ble rike på det. Og noen herskere favoriserte disse enkeltjødene. Noen herskere betraktet hele den jødiske menigheten som en ressurs.

Men den store hovedregelen var at jødene var fattige, og at de tidvis ble overfalt i sine ghettoer. De overlevende måtte flykte. Først på 1800-tallet ble det merkbart bedre i Vest-Europa. I Øst-Europa var det stort sett som før.

Nesten alle jødiske menn kunne lese, og det var mange bøker. Jødene hadde sosial samvittighet og tok seg av de fattigste. De hadde sykehus med høy standard etter tidens kunnskap.

Etter Holocaust har mange i Vest-Europa tatt et oppgjør med jødehatet. Men nå begynner det på nytt, særlig fra den muslimske befolkningen.

Les mer om jødernes historie i Europa på **miff.no**.

Omringet av fiender

Trusselen fra ekstrem islamisme er en av de fremste sikkerhetspolitiske truslene for Norge, ifølge Politiets Sikkerhetstjeneste (PST). Israel har det samme problemet, bare i mye sterkere grad.

Islamistenes syn

Slik ser islamistene og deres støttespillere på Israel og jødene: Jødene er ikke et folk, bare en religion, derfor trenger de ingen stat. Det er historieforskning at det fantes et jødisk rike i oldtiden. Israel har tiltrukket seg jøder som levde lykkelig i de arabiske land. Islam var alltid meget vennlig mot jødene.

Jødene fortjener ikke landet. De har vært så frekke å føre krig mot Allahs utvalgte folk (*um-mahen*). Alt land som noen gang er erobret av Islam, blir Islams land for alltid. Palestina var et av de første landene som ble okkupert av muslimene på 600-tallet. Det kan ikke tas tilbake av ikke-muslimer. Spania, som ble styrt av muslimer i ca. 800 år, må også tas tilbake til islam.

der på alle kanter

I øst truer den islamske republikken Iran åpent med å slette staten Israel fra kartet. Ayatollah-regimet arbeider målbevisst for muligheten til å kunne realisere drømmen om en verden uten zionisme.

- Den dagen Iran har atomvåpen, har Vestens strategi møtt veggen. For en enkel atombombe kan ødelegge Israel fullstendig, mens et israelsk motangrep bare kan skade den islamske verden delvis,

forklarer Hashemi Rafsanjani, Irans tidligere president. Iran har allerede skaffet seg raketter med rekkevidde til å ramme, ikke bare Israel, men også de fleste storbyer i Europa.

Like nord for Israel, i Sør-Libanon, har Iran en alliert i den shiamuslimske Hizbollah-bevegelsen.

Terrorgruppen «Allahs parti», som også er en betydelig politisk aktør i Libanon, har over hundretusen raketter klare til å avfyre mot den jødiske staten. Hizbollah ser

på ødeleggelse av Israel («den lille Satan») og frigjørelsen av Jerusalem som sin religiøse plikt. USA er «den store Satan».

Syria er også med i trusselbildet på nordfronten. De siste årene har Assad-regimet knyttet nære bånd til Teheran og latt det strømme våpen inn til Hizbollah. Iran har også forsøkt å etablere militære baser i Syria. I sør står Israel overfor hærstyrkene til Hamas og en svært usikker framtid i forholdet til Egypt.

Israel må svare tøft

Israels fiender er oppsatt på å knekke den jødiske staten, enten med åpen krig eller psykologisk press i form av stadig overhengende fare for angrep.

Dersom israelske byer og tettsteder blir angrepet med raketter, vil Israel bli nødt til å svare med massiv gjengjeldelse. Svaret må være så tøft, at prisen for nye angrep mot Israel blir for stor. Ingen stater vil tolerere å la sine innbyggere leve med frykt for å få en rakett i hodet når som helst.

Les mer på miff.no

Den dagen Israel skulle miste evne til å forsvare sine innbyggere, vil jødene oppleve mange av de samme redslene som minoriteter har opplevd i områdene til IS.

MAN TO GENTLEMAN

Gave til far, bror eller en venn?

Vi har israelske varer, bla herreklær, dødehavsprodukter, skinnvesker, lommebøker, m.m.

Vi fører bla disse merkene fra Israel:

Emanuel

Mon Platin
DEAD SEA MINERALS

John Peter
LONDON

Knarvik Senter

Lik oss på Facebook:
@mantogentlemanknarvik

Arrangement våren 2020:

6.-8. MARS: TEMAHELG "BIBEL OG VITENSKAP"
Bjarte Karlsen
Arr.: Olden Normisjon

20.-22. MARS: DAMEHELG PÅ MISJONSHEIMEN, I REGI AV KVINNER I NETTVERK
Talarar: Elin Linde Fagerbakke og Gunvor Andresen
Lovsongsteam frå Ålesund Vineyard
www.kvinnerinettverk.no

8.-12. APRIL: PÅSKE V/FJORD OG FJELL
Tale: Oddvar Søvik, leing: Liv Kaland Fjellstad, song og musikk: Eva og Hans Gjesdal
Start: Onsdag kl. 18.00, slutt 2. påskedag etter frukost.
Ein kan delta på heile eller deler av opplegget.

For informasjon/påmelding: Tlf: 57 87 49 90
post@innvikfjordhotell.no, www.innvikfjordhotell.no

Mannafondet - Brødprosjektet

*Med Brød og Torah til Jødefolket
- som Manna fra Himmelen*

Den klokeste av alle mennesker som har levet, Kong Salomo, fikk sin visdom direkte fra Herren. «Den som forbarmer seg over den fattige, låner til Herren, og Herren skal gjengjelde ham hans velgjerning.» Salomos Ordsprog 19,17.

Hver eneste krone som gis til Mannafondet, kommer fattige jødiske barnefamilier til gode. Det er ingen ansatte og ingen administrative utgifter. I alle ledd drives arbeidet utfra en uegennyttig kjærlighet og glede over å få lov til å bidra.

TAKK og SHALOM til alle glade givere!

Bankkontonr. 0539 4698 409

Mannafondet er en ideell humanitær forening til hjelp for fattige jødiske barnefamilier i Israel.

Jerusalem sertifikat tildeles faste givere.
Nyhetsbrev sendes alle Mannavenner.

For å bli fast givervenn av Mannafondet, kan du skrive til:
«Mannafondet», Pb. 1180, 4095 Stavanger eller
e-post: mannafond.venner@gmail.com

Hamas s

Hamas, som styrer i Gaza, går åpent inn for en religiøs krig for å eliminere Israel og drepe jøder.

I august 1988 vedtok Hamas sitt politiske grunnlagsdokument. Konklusjonen kommer allerede i forordet: - Islam vil eliminere Israel. Kampen retter seg mot jødene som folk, og denne kampen er «ekstremt omfattende og alvorlig».

Islamister

Hamas er først og fremst en islamistisk organisasjon, som regner seg som en del av Det muslimske brorskap. Medlemmer av Hamas er helt overgitt til Allah. «Det endelige mål er islam, profeten er vårt eksempel og Koranen er grunnloven,» heter det i artikkel 5.

Hamas er også en palestinsk bevegelse, som ønsker «å reise Allahs banner over hver tomme [jord] av Palestina». [Hamas ser på staten Israel som en del av Palestina.] «Bare under islams skygge kan folk i alle regioner leve sammen i trygghet og sikkerhet for deres liv, eieendom og rettigheter.»

Lengter etter å drepe jøder

Hvilken trygghet og sikkerhet jøder kan se fram til under Hamas-styre, kommer fram i artikkel 7: «Hamas har sett fram til å iverksette Allahs løfte, samme hvor lang tid det vil ta.» Løftet ble gitt ved Muhammed: «Tiden vil komme når muslimer vil kjempe mot jødene (og drepe dem); inntil jødene skjuler seg bak stener og trær som vil rope: O muslim! Det er en jøde som skjuler seg bak meg. Kom og drep ham!»

Ingen kompromiss

For Hamas finnes det ingen kompromisser. «Hamas tror at Palestina har vært et islamsk landområde (waqf) gjennom generasjoner og inntil Oppstandelsens dag,» heter det i artikkel 7. «Ingen kan gi avkall på det eller deler av det, eller forlate det eller deler av det.» Selv ikke alle arabiske og palestinske ledere til sammen kan oppgi det. «Dette gjelder for alle land som er erobret av islam med makt.»

ser fram til å drepe jøder

Artikkel 13 slår fast at Hamas setter seg mot alle «såkalte fredsløsninger og internasjonale konferanser for å løse det palestinske problemet». «Det er ikke noen annen løsning på det palestinske problemet enn jihad.»

Hamas ønsker å oppmuntre muslimer over hele verden til krig mot Israel. «Når våre fiender tilræner seg islams land, blir *jihad* [hellig krig] en plikt som påligger alle muslimer.»

Til slutt i artikkel 15 blir det sitert fra et islamsk skrift: «Jeg ønsker virkelig å gå til krig for Allah! Jeg vil angripe og drepe, angripe og drepe, angripe og drepe.»

Demoniserer jøder

Hamas bruker også charteret til å demonisere jøder. Bevegelsen «konfronterer en ond, nazi-lik fiende» (art. 20), som kontrollerer verdens media (art. 22). Jødene «stod bak den franske og kommunistiske revolusjon, og de fleste

revolusjoner vi hører om her og der.» Frimurerlosjen, Rotary Club og Lions nevnes blant organisasjonene som «iverksetter zionistiske interesser». «De er alle destruktive spionorganisasjoner.» Jødene «stod bak første verdenskrig, for å ødelegge det islamske kalifatet». Jødene «stod også bak andre verdenskrig. De samlet store fordeler av handel med krigsmaterialer og forberedte etableringen av deres stat.»

«Det har ikke brutt ut noen krig i verden uten at de [jødene] har sine fingermerker på den.»

Hamas mener Frimurerlosjen, Rotary Club og Lions er verktøy i zionistenes hånd.

I januar 2009 ble Frimurerlosjen angrepet av pro-palestinske aktivister i Oslo sentrum.

I artikkel 28 fortsetter svartmalingen av zionismen, som «står bak spredning av narkotika og gift av alle slags». Artikkel 32 sier jødene «plan er forklart i Zions vises protokoller, og deres nåværende handlinger er det beste bevis for det som blir sagt der». Jødene blir også omtalt som «handelsmenn i krig» i artikkelen.

Israel borte om kort tid

Hamas tror Israel kommer til å forsvinne i løpet av kort tid, særlig hvis muslimene er oppriktige i sin religion.

De «nazistisk-zionistiske handlingene» mot palestinerne vil ikke vare mer enn en mannsalder etter invasjonen [av jøder til Israel], for «stater som er bygd på undertrykkelse varer bare én time, stater som bygger på rettferdighet varer til oppstandelsens time».

Muslimene er i stand til å «møte den zionistiske invasjonen og overvinne den», akkurat som de overvant korsfarere og tatarer. «Dette vil ikke være vanskelig for Allah hvis våre intensjoner er rene og vår vilje oppriktig.»

www.miff.no/hamas/

Islamistenes jødehat lever også i Norge

Islamister begrenser ikke sitt jødehat til stiftelsesdokumenter. Hatet mot jøder blir formidlet gjennom moskéene, skolesystemet, kulturaktiviteter og tv-programmer. TV-stasjonen til Hamas har en rekke ganger sendt barneprogrammer med klart antisemittisk innhold.

I mars 2010 rapporterte NRK Dagsrevyen at også unge norske muslimer blir smittet av dette jødehatet. En jødisk far fortalte hvordan hans barn er blitt grovt trakassert slik at familien måtte flytte. Fire lærere i videregående skole fortalte om utbredt jødehat blant sine muslimske elever.

Etter ti års skolegang på norske skoler, roser de muslimske ungdommene Adolf Hitler fordi han drepte jøder. Jøder skal drepes hvis de kommer til denne skolen, er det elever som sier. Hvis noen gir uttrykk for jødehat, er det ingen som protesterer. Når lærerne snakker om Holocaust hånflirer elevene.

- Det verste med dette er at jødehatet er blitt helt legitimt i store elevgrupper med muslimsk bakgrunn, konkluderte en lærer. Ingen av lærerne eller de jødiske foreldrene våget å stå fram med navn

og bilde i reportasjene. De verste historiene om vold og trakassering mot jødiske barn er ennå ikke blitt fortalt. De er så ille at jødiske foreldre ikke vil fortelle om dem, i frykt for identifisering.

I desember 2017 kom en meningsmåling som viser norske muslimers syn på jøder. 28,3% av norske muslimer er enige i påstanden «Verdens jøder arbeider i det skjulte for å fremme jødiske interesser». Hele 42,2% av muslimene mener «Jøder har altfor stor innflytelse over internasjonal økonomi». Til sammenligning mener 12,8% av befolkningen generelt det samme.

«Når en tenker på hvordan Israel behandler palestinerne, kan trakassering og vold rettet mot jøder forsvares.» Denne påstanden mener hele 20,4% av norske muslimer stemmer nokså godt, eller stemmer helt. 37,9% sier det er umulig å svare på, mens bare 41,8% avviser at vold kan forsvares.

Over halvparten av norske muslimer – 51% – mener at Israels behandling av palestinerne kan sammenlignes med nazistenes behandling av jødene under 2. verdenskrig. (Les mer side 28.)

Palestinske barn i Jerusalem blir fortalt hvilken belønning som venter dem som dør i jihad-krig mot jødene: 70 jomfruer i paradiset. Skjermdump fra video publisert av Al-Msjed Al-Aqsas YouTube-kanal 26. juli 2015.

16. mai 2015 på offisiell palestinsk TV: Programlederen stiller spørsmål ved palestinske kvinner som gleder seg når deres sønner dør som martyrer i kampen mot Israel.

Truer med bistandsstopp for å fjerne jihad fra skolen

Flertallet på Stortinget ber regjeringen redusere eller holde tilbake økonomisk støtte til PA dersom de ikke sørger for tilfredsstillende utbedringer i skolemateriellet innen rimelig tid.

Nye palestinske skolebøker er mye mer ekstreme enn før. Vold, martyrdød og jihad er tema gjennom alle tolv år i palestinsk grunnskole, meldte MIFF 9. oktober 2019. Samme dag publiserte vi også 44 eksempler til norsk som dokumenterer dette.

Bak rapporten om skolebøkene står IMPACT-se, et institutt som gransker ulike lands skolepensum opp mot UNESCOs

standards for fred og toleranse i opplæring. Deres siste rapport kom i september og inneholdt 100 eksempler.

I begynnelsen av november var MIFF en viktig døråpner da IMPACT-se presenterte sin rapport på Stortinget og i Utenriksdepartementet. «Norge støtter skolepensum som fremmer jihad» skrev Aftenposten på forsiden. «Palestinske skolebøker

motarbeider fred,» konkluderte avisen i en lederartikkel.

21. november måtte utenriksminister Ine Marie Eriksen Søreide svare om norsk bistand til skolebøkene. MIFF påpekte at utenriksministeren viderefremmet palestinske skrøner og MIFF arresterte nyhetsbyrået NTB da de forsterket skrønen.

Torsdag 5. desember kom flertallet i Utenrikskomiteen

kommet med en merknad mot de palestinske skolebøkene i sin budsjettinnstilling. Høyre, Frp, Sp, KrF og Venstre skrev: «Flertallet imøteser resultatene fra den pågående granskningen fra Georg Eckert Institute og ber regjeringen redusere eller holde tilbake økonomisk støtte til PA dersom de ikke sørger for tilfredsstillende utbedringer i skolemateriellet innen rimelig tid. Det signaliseres til PA at det norske parlamentet har stilt krav om at støtte må holdes tilbake dersom anbefalingene i rapporten ikke følges opp på en tilstrekkelig måte.»

Dette var en historisk dag og en viktig seier for MIFFs påvirkningsarbeid. I over 20 år har vi advart mot det farlige innholdet i palestinske skolebøker - til stort sett døve ører i det politiske Norge. Det var også en viktig dag for palestinske barn, som forhåpentligvis kan slippe å bli mentalt forgiftet i framtiden. Til syvende og sist var det en seier for fred.

MASKINENTREPRENØR
Odd Stensvold
— TLF. 951 28 404 —

Naturprodukter fra Israel

Naturprodukter fra Dr. Melumads Laboratories.

Vil du vite mer? Gå inn på www.avera.no

I KAMP FOR LIV OG HELSE

Shaare Zedek Norge står i en tjeneste for å velsigne Israels barn.

Vi gir vår støtte til Shaare Zedek Medisinske Senter, et historisk jødisk sykehus i Jerusalem som er i gang med en omfattende modernisering. Israel jobber kontinuerlig for å løse stadig nye utfordringer som truer liv og helse. Sykehuset gir lik helsetjeneste til alle pasienter uansett etnisk og religiøs tilhørighet.

SHAARE ZEDEK NORGE

www.shaarezedek.no

Vår giverkonto er: **3000.19.44807**

TAKK for din gave!

Totalleverandør av vanningsystemer.

Ny komplett pumpestasjon eller bare ny pumpe?

Tenk vanning nå!

Maskiner - spredere - hurtigkoblinger.

**f BRØDR.
FREBERG AS**
Tønsberg

Tlf. 33 30 86 60

www.freberg.no

post@freberg.no

Israel ønsker åpne grenser

Frem til det første palestinske opprøret (*intifada*) i 1987 lå levestandarden i de palestinske områdene høyt over nabolandene. Det var stort sett ingen kontroll av ferdsel mellom Israel og Vestbredden. Mer enn hundre tusen palestinere hadde arbeid i Israel.

Alle Israels tiltak på Vestbredden, som har fått så mye kritikk i Norge, er innført som *en direkte konsekvens av intensivt vold fra palestinsk side*, spesielt etter den andre intifadaen som startet høsten 2000. På det verste ble mer enn hundre israelere drept per måned i terror, og mange lemlestet. Angrepene ble i all hovedsak rettet med overlegg mot sivile mål.

Dessverre må forsvarstiltakene mot terror gjelde alle palestinere for å virke, akkurat som kontroller på flyplassen.

Før intifadaen

Like før den andre intifadaen startet, beskrev journalist Hirsch Goodman i *Jerusalem Report* hvordan situasjonen mellom israelere og palestinere var da:

Nesten hver femte bil han møtte de fire gangene ukentlig han kjørte mellom Tel Aviv og Jerusalem, hadde palestinske skilt. Kanskje en av femti var fra Jordan. I kasinoet i Jeriko var det åpnet en kosherrestaurant for jødiske kunder. Titusener av israelere handlet uten frykt i Jenin, Nablus, Tul Karm og gamlebyen i Jerusalem, særlig på sabbaten. Restauranter i Betlehem og Ramallah var fulle av israelere. Og det var *in* i Israel å ligge på stranden i Gaza i weekenden.

Så langt etter Goodman. Alt dette er som israelerne ønsker å ha det.

En gullalder

«Årene fra 1996 til 2000 var en gullalder for oss», sa Izz Al-Din Sharif, guvernør i Tul Karm, til *Jerusalem Report* i juni 2004. Sharif fortalte hvordan næringslivet seilte i medvind og byen blomstret. I helgene var Tul Karm full av israelske familier som kom for å handle.

Det er å håpe at palestinernes ledere vil innse hva som tjener deres befolkning best. *Dersom det blir en ekte fredsholdning fra palestinsk side, vil israelerne oppheve sine begrensninger på palestinsk bevegelsesfrihet.* Inntil det skjer, er israelerne nødt til å være restriktive.

Før palestinerne startet intifadaen i 1987, kunne de reise helt fritt mellom palestinske og israelske byer. Når de avslutter krigen, vil de igjen kunne reise fritt.

Utenfor Stortinget 8. januar 2009: Flagg for terrororganisasjonen Hizbollah og plakater som minner jødene (yehud) om «Muhammeds hær vil komme tilbake,» truer siste setning. Stein og andre tunge gjenstander regnet ned over venner

Svar på vanlige spørsmål

Er det ikke lov å kritisere Israel?

Kritikk av Israel er helt ok! Israelerne er godt vant med kritikk. De lever i Midtøstens eneste frie demokrati.

Det vi ikke kan godta, er at Israel kritiseres etter langt strengere kriterier enn andre land, også vestlige. Se side 27 og 28.

Her følger svar på noen vanlige spørsmål. Alt blir mer grundig utdypet i artikler og temasider på miff.no.

Israel kan umulig ønske fred når de stadig utvider bosetningene?

Vi viser til side 4 og 5 om hva Israel har foreslått å beholde på Vestbredden og hva det har tilbudt av Israel som erstat-

ning. Dette skal det forhandles om. Israel har ikke etablert noen større nye bosetninger siden 1997, og det samlede arealet er kun 3 prosent av Vestbredden, ifølge Norsk Folkehjelp og Fagforbundet.

Hvorfor bygger Israel en mur på Vestbredden?

Fra år 2002 har Israel bygd en barriere som mest mulig effektivt skal hindre palestinske terrorister å infiltrere israelske byer som ligger noen få minutter i gangavstand fra palestinske landsbyer. Kun noen få prosent av traséen består av mur, resten er gjerde som forholdsvis lett vil kunne fjernes dersom det blir en varig fred. Så lenge palestinske grupper insisterer på at de har rett til å drepe israelere, er gjerdet et passivt og rimelig forsvarstiltak. Skammen ligger på arabisk side.

Sammen med andre forsvarstiltak har sikkerhetsbarrieren bidratt til å gjøre nesten slutt på terroren. Se også artikkel i venstre spalte på denne siden.

Hvorfor har Israel blokade av Gaza?

Det stemmer ikke at Gaza er helt avstengt. FN og andre organisasjoner sender store mengder mat og forsyninger til Gaza gjennom israelske grensestasjoner. Ingen sulter i Gaza.

Gaza kontrolleres av Hamas, en dødsfiende av Israel (se side 16 og 17). Noen ganger har Israel stengt grensen midlertidig fordi Hamas angrep grensestasjonene og drepte israelere som skulle hjelpe med å skaffe Gaza forsyninger. Israel har en effektiv sjøblokade av Gaza, for å hindre at avanserte våpen fritt kan strømme inn til Hamas. Egypt har stengt grensen til Gaza for å hindre terror i Sinai.

Hvorfor provoserer Israel med å bygge i Øst-Jerusalem?

De aller fleste partiene i Israel mener at også jøder skal ha rett til å bo og bygge i hele Jerusalem, som er Israels hovedstad.

En viktig grunn til det er at jødene var utestengt fra sine hellige steder i Øst-Je-

Israel kjemper for å overleve som en stat hvor jøder kan søke nødhavn på flukt fra hat og trakassering. Det blir stadig bekreftet at en slik nødhavn er strengt nødvendig.

Hayber (sted hvor jøder ble drept og fordrevet på 600-tallet).
av Israel, som avholdt en fredelig markering. (Foto: Odd Østtveit)

r smål til MIFF

rusalem mens Jordan styrte der i 1949-67, selv om våpenhvile-avtalen fra 1949 klart gav dem rett til å besøke dem. De vil ikke risikere å bli utestengt igjen. Mange av araberne i Øst-Jerusalem, antakelig de fleste, ønsker å være under Israel, som gir dem mange rettigheter. Byens status må avgjøres i forhandlinger.

Er ikke Israel en europeisk settlerstat?

Ca. halvparten av jødene i Israel har bakgrunn fra muslimske stater. De fleste europeiske jøder som har flyttet til Israel har bakgrunn i Russland, Romania, Polen og andre land i Øst-Europa.

En økende del av jødene fra Vest-Europa har også bakgrunn fra muslimske land. Da de flyttet for mange år siden, foretrakk de Europa (særlig Frankrike). Men etter som Vest-Europa blir mer og mer muslimsk, ser de ingen framtid her for seg og sine, og drar til det landet hvor jødene kan være frie og leve i verdighet.

Hvorfor har ikke Israel akseptert fredsplanen til de arabiske stater?

Araber-statene krever at flykningene fra 1948, og alle deres etterkommere, får vende tilbake til selve Israel. Dermed blir «freden» uten mening, for det vil bli et «Israel» med arabisk flertall. Se side 10 og 11.

Er ikke Israel en apartheid-stat?

I Israel har arabere både stemmerett og representanter i nasjonalforsamlingen og regjeringen. De kan også reise fritt omkring i Israel.

Den israelske araber og muslimen Khaled Abu Toameh sa til britiske parlamentsmedlemmer: «Jeg vil heller være en annenklassens borger av Israel enn en førsteklases borger i Kairo, Ramallah eller Gaza.» Han har et stort flertall av de israelske araberne bak seg.

Palestinerne på Vestbredden og i Gaza er ikke israelske statsborgere. For dem er målet en egen stat. På s. 4-5 har vi gjengitt

Israels tilbud, som palestinerne har avvist. Sikkerhetstiltakene gjelder så lenge palestinske grupper er i krig med Israel.

Er ikke Israel det landet i verden som bryter flest FN-resolusjoner?

Det store antallet resolusjoner mot Israel forteller mest om FN: Israel blir behandlet helt annerledes enn alle andre land. Det setter FN i et meget dårlig lys og svekker FNs troverdighet. Israel har én stemme i FN, de arabiske statene har over 20 stemmer, og automatisk flertall sammen med sine allierte i den tredje verden.

Hva er galt med å gi økonomisk bistand til palestinerne?

Det er ikke noe galt med det, dersom det blir sikret at midlene ikke blir misbrukt av organisasjoner som har en klar Israel-fiendtlig agenda. Slik kontroll er dessverre mangelfull i dag.

Hva med jøder som ikke stammer fra oldtidens jøder, men fra folk som konverterte til jødedom?

På lignende måte som tyskere, dansker og andre kan bli nordmenn ved å flytte hit, kan ikke-jøder bli jøder ved å begynne å leve som jøder (jødisk tro).

En hovedgrunn til at alle jøder må ha rett til å flytte til Israel, er at de som har forfulgt jøder (inkludert muslimer) forfølger alle uavhengig av etnisk bakgrunn og rase.

Hvorfor gav ikke Oslo-avtalene fred?

Palestinerne oppfylte aldri sin viktigste forpliktelse etter Oslo-avtalen, nemlig å avvæpne terrorgruppene. Dermed ble ikke bare fred med Israel umulig. Det ble også umulig å få til en palestinsk stat. Dessuten gav de ikke opp «retten til å vende tilbake». Se side 10 og 11.

Hva er galt med å boikotte Israel?

Det er urettferdig å boikotte bare Israel når Israel ikke opptrer verre enn mange andre land gjør. – De som vil boikotte Israel går som regel også inn for «rett til å vende tilbake», altså at jødene ikke skal ha noe sted i verden hvor de er i flertall og kan kontrollere sin egen skjebne.

Er det riktig å se araberne under ett?

Når jødene ikke kan bo i fred, frihet og verdighet i arabiske land, er det rimelig at de har fått en ørliten del av det arabiske området (ca. 0,18 %) hvor de kan være i flertall. Se side 2.

Framveksten av en palestinsk nasjonalbevissthet skjedde først og fremst etter 1967. Før den tid oppfattet de seg som arabere, på samme måte som libanesere, jordanere og syrerer. Palestina ble sett på som en del av Sør-Syria. PLO har fremdeles arabisk enhet som uttrykt mål.

Kom til åpne MIFF-møter med Hallgrim Berg

Hallgrim Berg er tidligere stortingsrepresentant (H), forfatter, musiker og humorist. Hallgrim er kjent som en engasjerende foredragsholder, med god humoristisk sans. Kom for å høre hans foredrag om jødehat, Israels suksess og demokratiske triumf, dagens trusselbilde, anti-israelkampanjen i FN, og et kritisk blikk på norske medier og styresmakter.

Alta

Tirsdag 11. februar kl. 18.00
Scandic Alta (Løkkeveien 61)

Hammerfest

Onsdag 12. februar kl. 18.00
Scandic Hammerfest
(Sørøygata 15)

Kontaktperson:

MIFFs organisasjonssekretær
Kjetil Ravn Hansen, kjetil@miff.no eller 45244598.

Israel-konferansen

MIFFs årlige Israelkonferanse og landsmøtehelg arrangeres på hotell Scandic Flesland Airport like ved Bergen Lufthavn fra fredag 22. mai til søndag 24. mai 2020. Til MIFFs Israelkonferanser henter vi noen av de mest velinformerte og mest aktuelle foredragsholderne fra Israel, Norge og andre land. Se mer på miff.no.

Israel kan nok ha stygge flekker på sitt militære rulleblad, men dersom man sammenlikner med nabolandene og andre land, kommer det i et helt annet perspektiv.

- Jeg tror ikke det har vært noe tilfelle i krigshistorien hvor noen hær har gjort mer innsats for å

reducere sivile tap og drap på uskyldige mennesker enn det den israelske hæren gjør på Gaza-stripen, sa oberst Richard Kemp (bildet) til BBC under Gaza-krigen i 2009. Kemp var øverstkommanderende for de britiske styrkene i Afghanistan i 2003.

- Ødeleggelsene på Gaza-stripen er store, men ikke så store som i irakiske byer som ble inn tatt av amerikanske og britiske styrker, konkluderte den britiske obersten Tim Collins etter et besøk på Gaza for BBC.

Fulgte krigens regler «godt over gjennomsnitt»

I forhold til hva som er vanlig i kriger ellers i verden, har Israel fulgt reglene for krigføring «godt over gjennomsnitt» under krigene på Gaza-stripen.

Norske medier, godt støttet av legene Mads Gilbert og Erik Fosse, har tegnet et bilde av Israels krigføring på Gaza-stripen (i 2009 og 2014) som det mest brutale og mest menneskefiendtlige som er sett i krigshistorien. *Dette gir et helt falskt bilde.*

Under krigen i 2009 holdt Israel seg til krigens regler «godt over gjennomsnittlig» i forhold til hva som har vært vanlig i andre konflikter de siste årene. Dette er ikke MIFFs vurdering, men vurderingen til seniorrådgiver **Cecilie Hellestveit** ved International Law and Policy Institute. Hun sa dette under et foredrag på NTNU i september 2009, og har siden utdypet det i foredraget *Slemmeste gutten i gata? Krigens folkerett, israelske militæroperasjoner* som du finner på YouTube.

Israel behandles annerledes
Hellestveit påpeker at Israel

holdes til høyere standarder enn andre land i folkeretten. Konvensjonene for krigføring er gjentatte ganger blitt strammet inn som særskilte reaksjoner mot Israel. Det ble ingen reaksjoner etter at vestlige land brukte klasevåpen og hvitt fosfor, men etter at Israel brukte det, sier Hellestveit.

Israel er en rettsstat

Til slutt gjengir vi Hellestveits beskrivelse av Israel som rettsstat: «Når det gjelder det israelske rettssystemet, så er det veldig viktig å være klar over at Israel er et av verdens mest rettsliggjorte samfunn. (...) Israelsk høyesterett (...) behandler saker som gjelder palestinske rettigheter på okkuperte territorium. Det er den eneste konstruksjonen av den typen i verden. H CJ har behandlet tusenvis av saker som gjelder palestinernes rettigheter. De fungerer også som en slags sivil overvåkning av IDF, det israelske militæret.»

Se også baksiden.

Fullstendig ulik dekning av norsk og israelsk krigføring

På ti år i Afghanistan kan norske styrker ha drept flere afghanere enn antall palestinere drept av israelske soldater under første og andre intifada.

Afghanistan-undersøkelsen ble publisert på forsvar.no i februar 2013. Her oppgir over 1400 norske soldater at de har skutt mot fienden, 940 at de har drept én eller flere. 72 soldater tror at de har drept fra 12 til 50 soldater hver. *Ut fra tallene er det anslått at norske soldater må ha drept minst 2-4.000 afghanere på ti år.* Til sammenligning ble ca. 3900 palestinere, stridene og sivile, drept av israelske sikkerhetsstyrker i 16-års perioden fra 1987 til og med 2003.

19 prosent av de norske soldatene oppgir at de har vært vitne til brutalitet mot fanger og sivile. 42 prosent har sett ting som er moralsk betenkelig, 11 prosent sier de har vært med på noe slikt.

Norske myndigheter gir årlig flere titalls millioner kroner til israelske, pa-

lestinske og internasjonale organisasjoner som har som mål å få israelske soldater straffeforfulgt og kringkaste anklager verden over. Norske medier gir dem villig mikrofon og spalteplass i ekstrem grad.

Samtidig viser de samme myndigheter, norske NGOer og norske medier nærmest total mangel på interesse for å gjøre tilsvarende jobb mot vestlige og norske soldater. Effekten blir ekstreme misoppfatninger hos store deler av det norske folk om hvordan Israel fører krig – som for eksempel at 4 av 10 tror Israel behandler palestinere like ille som jødene ble behandlet under 2. verdenskrig (se side 27 og 28). Effekten av den syke prioriteringen blir Israel-hat, og indirekte også hat mot «de grusomme jødene».

Slik skapes et falskt bilde

Her er tre teknikker mediene bruker for å skape et falskt bilde av Israel.

1. Konflikter hvor Israel er involvert blir dekket ekstremt mye mer enn andre konflikter som krever mange ganger flere menneskeliv.

2. Israels krigføring blir ikke sammenlignet med andre lands krigføring.

3. Palestinske flyktninger blir nevnt utstanselig. Men jødiske flyktninger fra arabiske land siden 1940-tallet blir så godt som aldri nevnt, selv om de var flere enn de palestinske. Se side 8-11.

I HL-rapporten (se mer under) sier 39 prosent at Israels handlinger påvirker deres holdning til jøder generelt. Medienes dekning forsterker og legitimerer fordommer og hat, ikke bare mot Israel, men også mot jøder.

Den beste måten å bekjempe jødehat på er dermed å dekke Israel slik man dekker andre land. Norske medier som ønsker å bekjempe antisemittisme har ingen troverdighet dersom de ikke samtidig arbeider for en rettferdig dekning.

John Kerry var USAs utenriksminister i Barack Obamas siste fireårsperiode som president. (Foto: Ralph Alswang, flickr)

Et typisk eksempel

USAs avtroppende utenriksminister John Kerry holdt en lang tale om konflikten mellom israelere og palestinere 28. desember 2016. Da NRK-journalist Gro Holm oppsummerte talen, tok hun *utelukkende* med hans kritikk av Israel og israelske bosetninger. Ikke et ord om alle de punkter hvor palestinere avviser den utgående Obama-administrasjonens prinsipper.

Kerry gjorde det klart at løsningen må være to stater for to folk – en jødisk og en arabisk. Det vet vi at palestinere avviser.

Kerry gjorde det også klart at en løsning for palestinske flyktninger (i all hovedsak etterkommere av flyktninger) må finnes uten at "den fundamentale karakteren til Israel" blir påvirket. Palestinerne på sin side insisterer på å få flytte millioner av pa-

lestinere inn i Israel, slik at Israel mister sitt jødiske flertall.

Kerry understreket at en palestinsk stat skal være demilitarisert. Også dette blir avvist.

Kerry påpekte at en avtale må være permanent – det skal ikke kunne reises nye krav i framtiden, for eksempel om grensejusteringer. Dette vet vi at palestinere har vært negative til tidligere.

NRK gjengir heller ikke et ord om den sterke kritikken som Kerry kom med av palestinske selvstyremyndigheter og Fatah.

NRK utelot også dette:

– Bosetningene er ikke hele og heller ikke hovedårsak til konflikten – selvfølgelig er de ikke det. Du kan heller ikke si at dersom de ble flyttet ville du hatt fred uten en mer omfattende avtale – det ville du ikke. Og vi forstår at i en sluttstatusavtale, vil noen bosetninger bli del av Israel for å ta hensyn til de endringene som har funnet sted de siste 49 årene, inkludert nye demografiske realiteter på bakken, sa Kerry.

Les mer mediekritikk på miff.no/mediedekningen

3 av 10 tror på grov løgn

Og 4 av 10 nordmenn har ikke kunnskap nok til å ta avstand fra den.

En ekstrem overdekning av Israels kriger, uten at krigføringen sammenlignes med kriger i andre land, har skapt et falskt inntrykk av en grusom jødisk stat.

Et falskt bilde av Israel har festet seg i store deler av den norske befolkningen. Det beste beviset kom i rapporter fra *Senter for studier av Holocaust og livssynsminoriteter* (HL-senteret) i 2012 og 2017.

Deltakerne ble presentert for påstanden: «Israel behandler palestinere like ille som jødene ble behandlet under andre verdenskrig.» I 2012 ga hele 38 prosent støtte til dette, i 2017

var andelen sunket til 32 prosent. Samtidig svarte 37 prosent at det var umulig å svare. Kun 1 av 3 har kunnskap nok til å ta avstand fra en slik grov løgn.

En sammenligning

Er sammenligningen med Holocaust rettferdig?

I de land som nazistene kontrollerte ble to tredeler av den jødiske befolkningen **utryddet** i et industrielt masse-mord i løp-

pet av noen få år. Den palestinske befolkningen har på sin side **økt** med minst **ti ganger** de siste hundre år, til tross for stor utflytting. Forventet levealder for palestinere under israelsk kontroll har økt fra 54 år i 1970 til over 73 år. **Folk tror en løgn!**

Til tross for alt Israel med rette og urette anklages for å ha gjort, ligger palestinere på nivå med Egypt (114. og 111. plass) på FNs Human Development Index. De

har bedre levekår enn indonesiere, marokkanere, indere og folk i 74 andre land (se mer side 26).

HL-målingen avslører altså en skrikende kunnskapsløshet, men hvorfor har det blitt slik? Bla fram til side 18 for å lese om tre teknikker mediene bruker for å skape et falskt bilde av Israel.

På miff.no/mediedekningen kan du se eksempler på en rekke faktafeil i norske meider!

Bli en aktiv Israel-venn!

Med Israel for fred (MIFF) har tatt jobben som Israels forsvarsadvokat.

Alle som følger med i norske medier vil vite at Israel stadig blir utsatt for intens kritikk. Hvis ingen tar bryet med å presentere Israels beste svar på kritikken, vil ingen kunne gjøre seg opp en mening om den er rettferdig eller urettferdig. I rettsaker har alle tiltalte en forsvarer. Det har også Israel krav på.

Medlemsutvikling

MIFF ble først etablert som en aksjonsgruppe i april 1975. Helt fra begynnelsen var formålet å skape større sympati for Israel og det jødiske folk med saklig og allsidig informasjon.

I 1978 ble organisasjonen formelt stiftet, og vokste raskt i antall medlemmer. Etter en bølgedal på 1990-tallet, har MIFF igjen vært i kraftig vekst de siste årene. Fra sommeren 2006 til januar 2020 har MIFF økt fra 1.400 til omlag 11.000 medlemmer. I tillegg har vi

fått nær fem hundre danske medlemmer siden vi startet arbeid i Danmark i april 2018.

Informasjonskanaler

MIFFs viktigste informasjonskanal er nettstedet miff.no, med 1,6 millioner besøk i 2019. MIFF er også svært aktive på Facebook, hvor vår side har over 34.000 følgere. MIFF lager jevnlig direkte-sendinger på Facebook og YouTube.

Medlemmer mottar en informasjonsavis seks ganger i året. I 2020 har MIFF 30 aktive lokalforeninger, fra Kristiansand i sør til Tromsø i nord. Foreningene arrangerer åpne møter med interessante foredrag. I Finnmark arrangerer vi to åpne møter i februar 2020.

Økonomi

Det er MIFFs medlemmer og flere hundre frivillige givere som finansierer nesten alt arbeidet. I tillegg kommer noe mindre inntekter fra boksalg og annonser.

I år 2020 har MIFF et budsjett på omlag 9 millioner kroner. Organisasjonen har ingen kostnader med kontorlokaler, og alt arbeid med nettsted, avis, kampanjer, skjer internt. Lønnet arbeid utgjør

10. august 2014 samlet MIFF over fem hundre Israel-venner til støttemarkering

i overkant av fire fulle stillinger. All annen innsats er frivillig.

MIFF kan derfor bruke størstedelen av kontingentinntekter og gaver på utadrettet informasjonsvirksomhet for Israel. Hvis du har satt pris på innholdet i dette magasinet, vil vi oppfordre deg til å gi et økonomisk bidrag. Det vil blant annet bli brukt til å lage

nye opplag som kan spres til flere fylker.

Hjertelig velkommen

Alle som støtter jødernes rett til en stat i Israel er hjertelig velkommen som medlemmer av MIFF. Besøk miff.no eller ring 45 24 45 98 for å få mer informasjon.

Din støtte vil gi Israel en sterkere stemme i Norge!

Svar på ofte stilte spørsmål om Med Israel for fred (MIFF)

Er MIFF en israelsk

propagandaorganisasjon?

MIFF er en organisasjon for nordmenn som støtter jødernes rett til et hjemland. Vi mottar ingen støtte fra Israel.

Hva er MIFFs hovedkilder?

Israelske nettaviser på engelsk: Yedioth Aharonoth, Jerusalem Post, Ha'aretz, Israel Hayom og Times of Israel.

Støtter MIFF bosetninger?

MIFF har valgt å ikke ta standpunkt i saker som det er uenighet om blant de store gruppene og partiene i Israel. Vi gjengir ulike syn, så trekker våre lesere konklusjonene selv. Bosetninger på Vestbredden er sterkt omstridt

i Israel. Et stort flertall i Israel er villige til å oppgi bosetningene i bytte for en ekte, varig fred. Se side 4.

Støtter MIFF en palestinsk stat?

MIFF tar ikke noe standpunkt for eller imot en palestinsk stat. Vi har plass til medlemmer med ulike syn i denne saken, slik det også er veldig ulike syn innad i Israel. I dagens situasjon er en av våre fremste oppgaver å forklare hvorfor en palestinsk stat vanskelig er mulig i praksis, i hvert fall ikke på kort sikt.

Arbeider MIFF virkelig for fred?

MIFFs utgangspunkt er at israelerne har et sterkt ønske om fred. Men det

må ikke være en «fred» som gjør slutt på Israel som jødisk stat, tillater terror og/eller legger til rette for en storkrig. Vi håper at vårt informasjonsarbeid kan være et ørlite bidrag til en fred hvor jødene lever i trygghet, og hvor palestinere og andre arabere nyter godt av et fredelig samarbeid med Israel.

Har MIFF noe arbeid i Israel?

Nei. Alle midler går til informasjonsarbeid i Norge. MIFF støtter indirekte arbeid i Israel gjennom samarbeidsorganisasjonen Hjelp Jødene Hjem.

Er MIFF en kristen organisasjon?

Nei. MIFF er en religiøst nøytral organi-

sasjon. Jøder, kristne og ateister deltar på like fot på alle nivåer av organisasjonen. Vi er uenige om mye, men står samlet i å forsvare Israel.

Hvordan blir min økonomiske støtte til MIFF forvaltet?

MIFFs budsjett er i hovedsak tredelt med omtrent like store andeler.

- 1) informasjonsarbeid for Israel som når bredt ut i det norske folk.
 - 2) informasjonsarbeid mot medlemmer og støttespillere.
 - 3) lønn til informasjonsmedarbeidere
- Se miff.no for detaljer.

Ta kontakt i dag for å bli medlem!

Tlf. 45 24 45 98 eller post@miff.no.

ing utenfor Stortinget. (Foto: MIFF)

MIFFs hovedstyre og informasjonsmedarbeidere

Bengt-Ove Nordgård

fra Moss har vært styreleder i MIFF fra 2017. Morten Fjell Ras-mussen er nestle-der og Kjetil Ravn Hansen er sekretær. Styremedlemmer er Jan Benjamin Rødner, Frode Jacobsen, Kristoffer Vikan og Lars Nordgård.

Conrad Myrland

er daglig leder av MIFF og redaktør for miff.no. Han har tidligere vært journalist, desk-ansvarlig og fun-gerende redaktør i Solabladet. Conrad har studert økonomi i Stavanger og internet ved Curtin University of Technology i Australia.

Kjetil Ravn Hansen fra Porsgrunn har jobbet på fulltid som organisasjonsse-kretær fra 1. oktober 2015.

Geir Knutsen fra Trondheim har job-bet på fulltid som inspirator i sosiale medier fra 1. januar 2016.

Bjarte Bjellås har jobbet fulltid som journalist for MIFF fra 1. januar 2017.

MIFFs informasjonsavis

Midtøsten i fokus

Avisen Midtøsten i fokus er utgitt siden 1975. I 2020 kommer avisen ut med seks utgaver på 28 sider.

Alle utgaver fra år 1975 kan lastes ned gratis som PDF på

miff.no/Midtostenifokus/

Støtt MIFF når du tipper

Registrerte spillere kan velge å la syv prosent av sin innsats i Norsk Tip-pings spill gå til følgende lokallag i MIFF, søk opp registrert navn eller org.nr.

- Med Israel for fred, Drammen – 917468753
- Med Israel for fred (MIFF) Hamar – 917344914
- MIFF Lofoten – 916770553
- Med Israel for fred, (MIFF) Stavanger – 916004397
- MIFF Nord-Trøndelag – 915178596
- MIFF Trondheim – 915260705
- MIFF Helgeland – 915021336
- MIFF Vest-Telemark – 913332970
- MIFF Sunnmøre – 914184215
- Med Israel for fred Lister (MIFF Lister) – 913305051
- Med Israel for fred, Gjøvik – 913691245
- MIFF Molde og omegn – 912903559
- MIFF Tromsø – 913190041
- Med Israel for fred Østfold – 998124085
- MIFF Vestfold – 996972526
- MIFF Oslo – 995611929
- Med Israel for fred – Kristiansand – 994622145

Med Israel for fred

Israel trenger alle sine venner i Norge Bli medlem av MIFF

Fyll ut skjemaet, klipp ut og send inn til **Med Israel for fred, Pb 9101, 3006 Drammen**.

Du kan også melde deg inn på miff.no, sende e-post til post@miff.no eller ringe tlf. **45 24 45 98** (kl. 09-15).

MIFFs bankkonto for medlemskontingent er **1204.04.44791** (husk å oppgi ønsket medlemskategori)

Navn

Adresse

E-post

Bli støttespiller for MIFF Norge

MIFFs bankkonto for gaver: **7877.06.54539**

Bruk giroblankett, eller gjør din innbetaling via nettbank/ telegiro.

Velg din medlemskategori

- ☐ MIFF Medlem
- ☐ MIFF Familie
- ☐ MIFF Pensjonist
- ☐ MIFF Pensjonist Familie
- ☐ MIFF Student
- ☐ MIFF Student Familie

Alle medlemmer mottar *Midtøsten i fokus* seks ganger i året. Du kan også tegne abonnement på avisen uten å bli medlem.

- ☐ MIFF Midtøsten i fokus 295,-
- ☐ MIFF Giver

Pris 2020

- 325,-
- 440,-
- 215,-
- 290,-
- 215,-
- 290,-

- ☐ Supertilbud til nye medlemmer. Tre bøker til kun kr. 447,- inkl. frakt. (Veil. pris 894,-)

På drøyt hundre år er Tel Aviv-området forvandlet fra sanddyner til en pulserende storby. En skyskraper på 73 etasjer er under bygging, og en annen på 80 etasjer er godkjent. (Illustrasjonsfoto: Ted Eytan)

Israel er en stor suksess

Israel ligger på plass nr. 19 av 188 land på FNs siste rangering av levekår.

Israelerne kan skryte av å ha flest nystartede høyteknologibedrifter og universitetsutdannede per innbygger. Skrytelisten kan gjøres mye lenger, uten at vi nødvendigvis får noe klart bilde av Israels suksess som stat.

Israel på 19. plass

Hvordan måler man en stats suksess? Her hjemme har skiftende regjeringer foretrukket å holde seg til FNs *Human Development Index* (HDI) som et mål på vår suksess, ikke minst fordi Norge i flere år har inntatt førsteplassen. HDI rangerer land og landområder etter et kombinert poengsystem som bygger på tall som forventet levelengde, lese- og skriveferdigheter, utdanningsnivå og BNP per innbygger.

På HDI-rangeringen fra 2016 kommer Israel på 19. plass, foran Belgia (22. plass) og Finland (23. plass). Israels gode plassering kommer til tross for at landet må bruke mer penger per innbygger på sikkerhetstiltak enn noe annet land i verden.

Av andre asiatiske landområder ligger kun Hong Kong og Sør-Korea foran Israel.

Rask kvalitetsvekst

Israels imponerende resultater på HDI blir enda mer imponerende når man ser på utviklingen over tid. Ingen av alle de vestlige landene som ligger over Israel på listen, har forbedret sin HDI-karakter mer fra 1975. Israels raske kvalitetsvekst i de aktuelle måltallene har kommet i en periode med en mye raskere befolkningsøkning enn noen andre vestlige land.

Tallene blir enda mer imponerende når vi vet at mesteparten av befolkningen i Israel har bakgrunn fra u-land. Det gjelder jødene fra muslimske land (vel halvparten av jødene) og araberne (området var et rent u-land før Israel ble opprettet). De fleste europeiske jødene er kommet fra fattige land i Øst-Europa med liten demokratisk tradisjon. Likevel er Israel et rikt land og et ekte demokrati.

Palestinerne på 114. plass

Så vil noen hevde at Israels suksess har kommet på bekostning av palestinerne. Svar på dette finner man ved å se på HDI-rangeringen for palestinerne på Vestbredden og Gaza-stripen. Palestinerne situasjon er ikke verre enn at folk i minst 75 landområder i verden har det dårligere. «De okkuperte palestinske områder» kom på 114. plass av i alt 188 land og territorier på 2016-rangeringen. Til tross for alle israelernes påståtte og faktiske synder, har palestinerne tilnærmet like levekår som sine naboer i Egypt (111. plass) og for eksempel Indonesia (113. plass).

Mye bedre enn nabolandene

Palestinerne scorer bedre enn gjennomsnittet av arabiske land på alle hovedtall når det gjelder levelengde og utdanning.

I forventet levealder ved fødsel ligger palestinerne over arabiske land som Saudi-Arabia, Jordan og Libanon og øst-

europiske land som Bulgaria, Romania og de baltiske landene. Levealderen er det kanskje viktigste uttrykket for helse- og livssituasjon.

Andelen voksne palestinere som kan lese og skrive ligger langt over gjennomsnittet i de arabiske landene.

Stort potensial

Disse resultatene er enda mer imponerende når vi tenker på at flere palestinske grupper har valgt krigføring mot Israel som hovedstrategi. Velger palestinerne fred og samarbeid med Israel, vil de nok ganske snart bli den folkegruppen de andre araberne misunner.

Araberne i selve Israel har det bedre enn araberne i nabolandene på de aller fleste felter, selv om noen svartmaler situasjonen.

Les mer om Israel som suksesshistorie på miff.no/Suksess-historien/

Både når det gjelder levelengde og utdanning ligger palestinerne foran gjennomsnittet av arabiske land. De ligger over 72 land i hele verden i levevilkår, selv om det ikke ennå er blitt en skikkelig fred.

Dagsrevyen ble innhentet av virkeligheten, men ikke før de hadde gitt fake news to ganger

Programlederne Rima Iraki og Atle Bjurstrøm i NRK Dagsrevyen gjorde situasjonen på Gaza-stripen til hovedsak i Dagsrevyen fredag 4. mai 2018.

«Flere tusen mennesker protesterer for 6. fredag på rad mot israelsk okkupasjon,» sa Iraki.

«Flere tusen er på plass ved grensa mellom Gazastripa og Israel. De protesterer mot israelsk okkupasjon,» gjentok journalist Eivind Molde kort tid senere.

NRK fremstiller dette fullstendig feil. Israel avsluttet sin (lovlige!) okkupasjon av Gaza-stripen i 2005. Palestinerne protesterer ikke mot okkupasjonen av Vestbredden, men har som mål å krenke grensen og ta seg inn i Israel. Siden Hamas og andre islamistiske terrororganisasjoner deltar aktivt i protestene, vil dette utgjøre en alvorlig sikkerhetsrisiko for de sivile israelerne som bor i grenseområdet. Det overordnede målet er å presse Israel til å åpne grensene for millioner av etterkommere av 1948-flyktninger. Målet er at Israel skal forsvinne, slik en av lederne for demonstrantene åpent sier.

Journalist Eivind Molde har dessverre en historie med å formidle fake news fra Gaza. «Hamas vil ikke lenger utslutte Israel,» skrev han i en overskrift i mai 2017. Det var selvsagt helt feil, og det ble bekreftet av Hamas. Vi har aldri sett Molde eller NRK gjøre noe for å rette opp dette.

NRK Dagsrevyen tok med noen klipp fra en demonstrasjon som israelske arabere

Skjermdump fra NRK Dagsrevyen 4. mai 2018.

holdt til støtte for palestinerne.

«Vi demonstrerer mot drap på sivile demonstranter i Gaza, fredelige palestinere som protesterer mot blokade og krever landet sitt tilbake,» sa Knesset-medlem Ahmad Tibi. «Demanding return,» var Tibis ord. Det er kodeord for at mer enn fem millioner palestinere skal ha rett til å flytte inn i Israel, slik at verdens eneste jødiske stat blir erstattet av arabisk stat nummer 23 og muslimsk stat nummer 58.

NRK forteller ikke sine lesere hva det sier om Israel at noen fritt kan demonstrere til støtte for dem som ulovlig forsøker å krenke landets grenser. NRK

spør heller ikke om tilsvarende regimekritiske demonstrasjoner er tillatt der Hamas styrer.

«Palestinere og menneskerettighetsgrupper har kritisert Israel for å gå for hardhendt fram mot demonstrantene. Israel svarer at de forsvarer grensene sine og ikke bruker maktmidler utover det som er nødvendig,» avsluttet Molde. Den siste setningen var det eneste israelske argumentet som kom fram i innslaget.

«15. mai markerer starten på at flere hundre tusen palestinere ble drevet på flukt for nøyaktig 70 år siden,» sa Iraki. NRK fortalte ikke at det ble flyktninger fordi arabisk side startet krig, eller at alle jøder

ble drept eller jaget ut av de områdene som arabiske styrker tok kontroll over. NRK fortalte heller ikke at flere jøder har flyktet fra arabiske land enn palestinere fra det som ble Israel.

Men til slutt klarte NRK å få det riktig. Å gjenta omkvedet om «protest mot okkupasjonen» var ikke like lett etter at Tibi hadde sagt noe helt annet.

«Demonstrantene krever at flyktningene og deres etterkommere får vende tilbake til det de anser som sitt hjemland,» avsluttet Iraki. Dagsrevyen nevnte ikke at dette vil bety slutten på verdens eneste jødiske stat.

Fra MIFFs støttemarkering for Israel utenfor Stortinget 10. august 2014. (Foto: MIFF)

Velg ditt kodeord:

MIFFMEDLEM	325,-
MIFFSTUDENT	215,-
MIFFPENSJONIST	215,-
MIFF-FAMILIE	440,-

*Belastes din telefonregning

Jeg støtter fortsatt palestinerne. Er ikke det ok?

Det er ikke ok å støtte Hamas' nazi-inspirerte charter, eller Fatahs ønske om å knekke Israel som en jødisk stat med å flytte inn millioner av arabere. Også de fleste israelere støtter opprettelsen av en palestinsk stat, dersom den nye staten ikke kan bli en militær trussel og jødene får beholde flertall i sin stat.

Jeg vil støtte Israel, hva kan jeg gjøre?

Bli kjent med Israels beste argumenter og siste nytt på miff.no! Husk å følge MIFF på Facebook: facebook.com/medisraelforfred Forsvar alltid jødernes rett til en stat og Israels rett til selvforsvar! Protester mot uretten Israel blir utsatt for i medier og politikk! Bli medlem av MIFF. Ring **45 24 45 98** (kl. 09-15), post@miff.no

Med Israel

for fred